



Dan mladosti

II. pionirska olimpiada

Letošnji 25. maj, dan mladosti, bodo šolarji velenjske občine preželi podobno kot lani na pionirski olimpiadi. Tudi II. olimpiada bo kulturno športna prireditev za vse mlade iz Šaleške doline, med katero bodo slovesno sprejeli v mladinske vrste tudi 800 pionirjev.

V torek, na dan mladosti, bodo imeli vsi šolarji velenjske občine športni dan. 4000 učencev in učenek iz vseh devetih osnovnih šol bo med 7.45 in 8. uro organizirano prišlo na igrišče ob jezeru, kjer bodo med tem nastopali združeni otroški zbori.

Ob 8. uri se bo začel slovesen mimohod učencev, ki so jih na šolah določili za tekmovanje. Teh bo blizu 500, v mimohodu pa bodo sodelovali tudi pionirji z nageljni na prsih, torej tisti, ki bodo kmalu na-

to postali mladinci. Med tem bodo na igrišču otroci iz vrtcev, ki bodo pripravili priložnostni program.

Ker bo to prava športna olimpiada, bo devet učencev dvignilo olimpijsko zastavo, druga skupina učencev pa bo odnesla šopke cvetja k spomeniku maršala Tita v središču mesta. Sledili bodo svečani nagovori, mladi „olimpijci“ bodo zaprisegli in ob 9. uri se bo začelo tekmovanje, ki bo trajalo predvidoma dve uri.

Učenci, njihovi mentorji in učitelji vabijo starše, pa tudi druge občane, da pridejo tega dne v čim večjem številu na igrišče ob jezeru in skupaj z njimi preživijo najlepši dan v letu — dan mladosti ter tako skupaj izrazijo vnovično ljubezen in vdanost tovarišu Titu, njegovi poti.

Risanje na asfalt

Svet zveze pionirjev pri občinski zvezi prijateljev mladine Velenje organizira v soboto 22. maja v počastitev 25. maja — dneva mladosti, 90-letnice rojstva maršala Tita

in 40-letnice Zveze pionirjev Jugoslavije, risanje na asfalt na temo „Rastemo pod Titovo zastavo“. Učenci osnovnih šol bodo risali od 9. do 12. ure na Titovem trgu v Titovem Velenju.

Zasedanje delegatov skupščine

Konstituiranje skupščine

V soboto, 15. maja so v Beogradu prvič sešli novoizvoljeni delegati obeh zborov skupščine SFRJ.

Za predsednika skupščine SFRJ so za enoletni mandat izbrali Raifa Dizdarevića, delegata iz Bosne in Hercegovine, za predsednika zveznega zbora dr. Antona Vratušo, delegata iz Slovenije in za predsednika zbora republik in pokrajin Nikolo Kmezića, delegata iz Vojo-

dine. V nedeljo, 16. maja pa so delegati skupščine SFRJ na skupni seji izvolili za predsednico zveznega izvršnega sveta Milko Planinc ter podpredsednike in člane ZIS. Iz Slovenije je bil Zvone Dragan izvoljen za podpredsednika in Janko Smole za člana ZIS. Stane Dolanc, Jože Florjančič in Janko Česnik pa za zvezne sekretarje.

Socialistična, samoupravna in neuvrščena Jugoslavija ima trdne in trajne temelje, zanesljive opore za svojo prihodnost.

Moč je v našem mladem rodu, ki je pridobitve revolucije rade volje sprejel za svoje in ki ve, da ima za seboj daljše obdobje dela in življenja v svobodi in miru kot katerikoli prejšnji rod na teh tleh.

TITO NA 11. KONGRESU ZKJ

Predsedstvo OK SZDL Velenje

Proizvodnja hrane, delegatski sistem

Na zadnji 38. seji, ki je bila 14. maja, je bilo predsedstvo občinske konference SZDL Velenje seznanjeno s kadrovskimi predlogi za predsednike in člane komisij pri skupščini občine Velenje, o čemer bodo delegati vseh treh zborov občinske skupščin razpravljali in sklepali na prihodnji seji. Člani predsedstva pa so se seznanili tudi s kadrovskimi predlogi za sestavo komitejev za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja ter o usmeritvah dejavnosti izvršnega sveta skupščine občine Velenje.

V nadaljevanju se je Predsedstvo OK SZDL Velenje poslušalo krajše poročilo o problematiki kmetijstva v Šaleški dolini in o zagotavljanju njegov nadaljnji razvoj (obširnejše gradivo o tem smo objavili v Našem času). Da bi lahko učinkovitejšo uresničili nekatere naloge je bil izoblikovan predlog za sprejem odloka o ustanovitvi sklada za intervencije v kmetijstvu v občini Velenje ter o zagotavljanju in usmerjanju sredstev

za intervencije v proizvodnji hrane v obdobju 1982—1985. Vsi zaposleni v občini Velenje naj bi, kot je predlagano, prispevali denar za povečanje deleža samooskrbe s kmetijskimi pridelki, smotno izkoriščanje naravnih pogojev za proizvodnjo hrane ter nasploh za hitrejši razvoj kmetijstva.

Že na eni od prejšnjih sej so člani Predsedstva občinske konference SZDL obravnavali oceno delovanja delegatskega sistema v občini Velenje v obdobju 1978—1982. Na petkovi seji pa so izoblikovali in sprejeli smernice za dograjevanje delegatskega skupščinskega sistema v Šaleški dolini.

Predsedstvo občinske konference SZDL je na zadnji seji sklenilo predlagati delegatom občinske konference SZDL, da zaradi odhoda Slavka Koričnika na novo dolžnost imenujejo za novega sekretarja OK SZDL Velenje Romana Ledineka.

Hortikultura Titovo Velenje 82

Da bo Titovo Velenje cvetoč vrt

Pri odločanju, katero mesto v naši republiki naj bo Titovo, je imelo vpliv dejstvo, da je Velenje že od začetka nastajanja slovelo kot lepo, čisto, hortikulturno zanimivo in cvetoče mesto.

Priznati moramo, da je z dvigom osebnega standarda in hitro rastjo prebivalcev strmo padala pripravljenost za prostovoljno delo pri negovanju našega okolja. Pri večini je prevladalo mnenje, da mora to nalogo prevzeti nekdo drug. Kot posledica take miselnosti pa so zelenice prepredle stezice, nad rastlinjem je hrumel pravi vandallizem. Zgodilo se je celo, da je vrh mlade, plemenite smrčice, zasajene v parku, postal novoletna

jelka v enem izmed stanovanj.

Pred polimenovanjem Velenja v Titovo Velenje je bilo opravljeno, da veliko dela za lepši izgled, dogovorjena je bila tudi naloga, da moramo nenehno, iz dneva v dan, od pomladi do pomladi, leto za leto vsi prebivalci skrbeti za lepo podobo Titovega Velenja in vse občine.

Hortikultura zveza Slovenije je menila, da je Titovo Velenje najbolj primerno, da je v njem letošnje leto, ko je tudi mednarodno leto skrbi za človekovo okolje, republiška hortikultura razstava. To pa pomeni, da moramo za polepšanje našega okolja opraviti veliko del, in to takšnih, ki

bodo ostala mestu in občini v trajen spomin. Odpraviti moramo vse črne točke, očistiti našo okolico in vzgojiti sebe. Predvsem vzgojiti sebe!

Združimo se zopet ob skupnem delu za lepoto Titovega Velenja. Na balkonih, na oknih, okoli zgradb, ob cestah in v parkih naj se razbohoti cvetje in zelenje. Smeti in odpadke odlagajmo na smetišča, ki pa niso v bližnjem gozdiču ali v strugi Pake. Papirčki in cigaretni ogorki naj se znajdejo v koših za odpadke, in ne na cesti.

Tekmujmo, kot nekdanj, kateri blok bo imel več cvetja in skladneje urejeno zasaditev, kdo bo bolje oskrboval zelenice in gredice, kdo

bo več postoril za čisto okolje.

Svečani del našega skupnega prizadevanja bo republiška razstava cvetja v šoli Miha Pintar Toledo. Sodelovali bodo vrtnarji iz vse Slovenije, naši lovci, ribiči in še kdo. V tednu od 28. junija do 4. julija bomo praznovali vsi, rudarji, borci, krajanji in občani.

Pokroviteljstvo nad republiško hortikulturno razstavo je prevzel Rudnik lignita Velenje. In prav je tako. Če ne bi bilo rudnika, ne bi bilo Velenja, če ne bi bilo povojnega entuziazma rudarjev, pa prav gotovo ne bi imelo mesto take vabljive oblike, take lepote, ki je ponesla slavo in ugled do meja Jugoslavije in še prek njih. Naša dolžnost je, da negujemo in dopolnjujemo, kar so započeli naši očetje in matere, bratje in sestre, za kulturno, prijetno in zdravo življenje v Titovem Velenju.

Modni salon

Mednarodno priznanje

Velenjski Modni salon se tudi v tem letu nadvse uspešno uveljavlja z izdelki na tujih tržiščih. Na nedavni mednarodni razstavi v Brnu na Češkoslovaškem so predstavili kolekcijo za jesen in zimo 1982/83 in zanj prejeli Zlato lento, najvišje Češkoslovaško

priznanje za izdelke modne konfekcije.

Zelo uspešni pa so bili tudi v poslovnem dogovarjanju, saj so sklenili pogodbo o prodaji izdelkov na Češkoslovaško v tem letu v vrednosti milijon dolarjev.

Mozirje

Revija zborov

Zveza kulturnih organizacij občine Mozirje bo ob dnevu mladosti tudi letos pripravila revijo mladinskih pevskih zborov. V nazarskem delavskem domu bodo v nedeljo, 23. maja ob 15. uri, nastopili mladi pevci vseh osnovnih šol Gornje Savinjske doline.

SOZD

merx

CELJE

Kmetijstvo, prehrabena industrija, trgovina, gostinstvo in turizem

Mladost hiti po tvoji poti, tovariš Tito!

Pravijo, da sonce najlepše sije spomladi in tudi vsa narava je najčudovitejša v tem času.

Maj je Najlepši mesec v letu. V Jugoslaviji mladina praznuje dan mladosti.

V maju se je rodil in umrl tovariš Tito, človek, ki je naredil največ, da lahko mladi živimo srečno. Vse življenje se je boril za mir, za pravico. Ljubil je mlade, živel je z njimi. Občudoval je njihove vrline, jih spodbujal. Hkrati pa jim je pripovedoval o svoji mladosti, polni težkih preizkušenj in pompenj. S ponosom je obujal svoje spomine na težke dni druge svetovne vojne, na junaški boj partizanov. Trudil se je, da bi mladim utrdil zavest o bratstvu in enotnosti ter enakopravnosti vseh ljudi na zemlji. To je bilo njegovo največje delo. Veliko je pripomogel k temu, da lahko stopamo v življenje ponosni in z odločnimi koraki, pripravljeni se upreti vsakomur, ki bi nas hotel zavesti in uničiti.

Minilo je dve leti odkar Tita ni več med nami. To je bil čas, v katerem smo lahko še bolj ovrednotili njegova prizadevanja za trdnost Jugoslavije. Svet je spoznal, da imamo tudi po njegovi smrti v srcih in mislih njegove ideje, ideje tovariša Tita, ki je bil največji vzor nas mladih.

Jože Katanec, 8. c
Karel Destovnik Kajuh

Maj — mesec mladosti, radosti in veselja

Tri datume, zapisane globoko v mojem srcu, nosi mesec maj.

1. maj — praznik dela. Delavci praznujejo. Vsi so veseli, saj je to njihov praznik. Z družinami odidejo na izlete, na delavska praznovanja. Tudi otroci smo veseli. Radujemo se s starši. Pomislimo na težke trenutke v vojni ter na to, kako so tedaj praznovali 1. maj.

4. maj. Tega dne se spominjamo z grenkobo v srcu. Tega dne smo za vedno izgubili našega ljubega tovariša Tita. Toda, čeprav ga ni več med nami, je v naših srcih ostala njegova misel, ki nas spremlja na vsakem koraku. Hodimo po njegovi poti. Po poti, ki jo je tako skrbno in premišljeno začrtal. Tito bo zapisan v zgodovino z zlatimi črkami. Spominjali se ga bodo novi in novi rodovi. Učenci bomo uresničevali njegovo željo, se pridno učili in se trudili, da koristimo domovini. V mesecu maju pa se bomo spominjali njegovega rojstva in smrti. Tu je še 25. maj, za nas mlade najbolj vesel dan v mesecu, saj je to praznik mladine. Ponosni smo, da imamo svoj praznik. Čeprav se tovariš Tito ni rodil 25. maja, je odločil, da bo svoj rojstni dan praznoval na ta dan in da bo to hkrati praznik mladine. Naši narodi so to sprejeli in ta dan je postal tudi simbol bratstva in enotnosti. 25. maja zaključuje svojo pot štafeta mladosti, ki potuje po celi Jugoslaviji in utrjuje vez med narodi in narodnostmi. Ponosna sem na štafeto mladosti.

Sonce sije, budijo se cvetice, letajo metuljčki, pridne čebele nabirajo med, otroci se veselimo sonca in pomladi; vse to je vesel, svetel maj in vsi se predajamo njegovi radosti. Ko bi le tako lahko bilo povsod po svetu!

Indira Hasanbegović, 5. a
Karel Destovnik Kajuh

Hvala ti na naše srečno otroštvo!

Še so lačni otroci na svetu. Večkrat slišimo po televiziji poročilo, da so po svetu vojne. V teh vojnah so sirote predvsem otroci. Zato vem, tovariš Tito, če bi še bil med nami, bi se z vso silo boril proti tem vojnám. Boril bi se proti temu in izbral svobodo. V tork, 4. maja je minilo dve leti, odkar te ni med nami. Ob tej obletnici so se po vsej Jugoslaviji oglasile sirene. V šoli smo te počastili z minuto molka. Vsi smo žalostni in zelo te pogrešamo.

Naša štafeta — štafeta mladosti še potuje po vsej Jugoslaviji. V njej se ti zahvaljujemo za vse, kar si storil, da je naše otroštvo srečno.

Simona Vrčkovnik, 3. a
Karel Destovnik Kajuh, Šoštanj

Tito in mladina

Tito se je rodil 7. maja, leta 1892 v vasi Kumrovec. Njegov rojstni dan praznujemo 25. maja na dan mladosti. Zelo rad je imel mladino. Mladina pa je imela rada njega.

Bil je velik in bister človek. Zelo je ljubil svojo domovino. Njegovo partizansko ime je bilo Tito, pravo ime pa Josip Broz. Zelo rad je fotografiral, ribaril in hodil na lov. Svoja mlada leta je preživel doma, veliko pa tudi pri dedu v Sloveniji, zato je imel v šoli od začetka težave s hrvatskim jezikom. Bil pa je tudi v raznih krajih, kjer se je učil poklica, služil kruh ter se boril za pravice. Med vojno je vodil našo bitko. Vedno pa si je vzel čas za mladino — pionirje. Veliko se je z njimi pogovarjal ter jih učil. Četrtega maja, leta 1980 popoldne smo se igrali s prijatelji blizu hiše, ko pride mama in reče, da je umrl tovariš Tito. Odgovorili smo: »Saj ni mogoče!« Najraje bi se bili razjokali na ves glas. V srcih smo čutili bolečino. Bil je kot velik hrast v velikem gozdu. A sedaj se je zrušil in njegove močne korenine so za vedno ostale med nami in pri nas. Letos, 4. maja smo se spominjali druge obletnice njegove smrti.

Mladina in vsi državljani bomo nadaljevali Titovo pot, katero nam je začrtal, kajti mi smo Titova mladina.

Sebastijan Sevnčnikar, 4. b
Karel Destovnik Kajuh, Šoštanj

Spomini na srečanje s tovarišem Titom

Prijetna presenečenja

S solzami in ponosom v očeh se spominja vseh štirih srečanj z maršalom Titom Nestl Žgank. »Težko bi opisal, kako smo bili veseli, ko smo leta 1958 zvedeli, da nas bo obiskal naš veliki voditelj. Srečanja z njim smo se prav vsi veselili in prav vsi smo se

bolj enotni, še bolj vestno in prizadevno smo izpolnjevali naloge, ki smo si jih zastavili. Prizadevali smo si, da bi lahko maršalu Titu že ob naslednjem obisku pokazali še več. Mislim, da nam je to tudi uspelo. Ko se je predsednik Tito naslednjič, po štirih



Nestl Žgank

tudi vključili v prizadevanja, da mu pripravimo kar najlepši sprejem,« pravi Nestl Žgank.

Sprejem predsednika Tita na Novem jasku je bil zares veličasten, saj ga je navdušeno pozdravljala množica rudarjev, pionirjev in ostalih občanov. Nestl Žgank, ki je bil takrat direktor Rudnika lignita Velenje, pa se najraje spominja pogovora, ki so ga imeli s predsednikom. »Vsi smo bili presenečeni nad izrednim zanimanjem predsednika Tita za našo proizvodnjo. O vsem je spraševal zelo podrobno. Zanimalo ga je, kakšne so naše odkopne metode, kako delajo naši rudarji. Z vsem, kar smo mu povedali, je bil zelo zadovoljen. Predvsem je bil vesel naših prizadevanj, da bi tudi delovna mesta globoko pod zemljo humanizirali, da bi delovišča kar najbolj mehkanizirali. Prav tako je tudi navdušeno pozdravil našo skrb za delovnega človeka v njegovem prostem času. Seznanili smo ga z gradnjo stanovanj ter drugih objektov, ki smo jih gradili oziroma načrtovali v tistem času. Strinjal se je, da je potrebno graditi za rudarje lepa, sončna stanovanja. Po prvem Titovem obisku v Velenju so prišli v naše mesto še številni drugi državniki. Tito jim je s ponosom pokazal mesto kot primer hitro se razvijajočega socialističnega mesta.

»Vsem zaposlenim v rudniku in pa seveda tudi ostalim Velenčanom je obisk predsednika Tita veliko pomenil. Po tem dogodku smo bili še

letih, ustavil v Velenju, je bil ponovno prijetno presenečen. Ko smo takrat sedeli v banketni sobi hotela Paka, iz katerega je lep razgled po centru Velenja, je dejal večkrat prisotnim, naj pogledajo skozi okno in občudujejo, kar smo v tako kratkem času zgradili.

Čudil se je: »Kako je mogoče to v Velenju, drugje pa ne?« Občudoval je lepe stanovanjske bloke, urejeno in čisto okolje. Vsaka stvar ga je podrobno zanimala. Tako je pokazal proti Delavski univerzi in vprašal, kaj je tam. Povedali smo mu, da smo imeli v Velenju delavce, med katerimi mnogi niso imeli končane niti osnovne šole, v rudnik pa smo vgrajevali drago opremo. Zaradi tega smo organizirali različne izobraževalne oblike. Z odgovorom je bil nadvse zadovoljen in znova je poudarjal: »Tovariši, tako je prav! Tovariši, po tej poti morate nadaljevati!« Takrat je veliko govoril o izobraževanju in kulturi človeka in nas potrjeval v naših usmeritvah. Vso skrb je v pogovorih namenjal medsebojnemu odnosu na delovnih mestih, predvsem pa bratstvu in enotnosti med jugoslovanskimi narodi. Z zanimanjem smo ga poslušali in si prizadevali, da njegove besede tudi uresničimo. Pogovorov z maršalom Titom se Nestl Žgank podrobno spominja in kot pravi jih tudi nikoli ne bo pozabil, saj so prav Titove pobude pomemben delež v uspešnem razvoju Velenja, zato ni čudno, da nosi to mesto danes Titovo ime.

Pozdravil sem Tita

Srečanja s Titom so bila za večino občanov naše domovine izjemen dogodek in veliko doživetje, ki se jim je za vedno vtisnilo v spomin. Če so mu ob takšni priložnosti lahko segli tudi v roko, mu izrekli pozdrav ali z njim pokramljali, je bilo to še vrednejše in težko pričakovano.

Ko je bila 27. aprila 1969 v Titovem Velenju osrednja proslava ob dnevu OF v Sloveniji, ki se je je udeležil tudi tovariš Tito, ga je v imenu delovnih ljudi Slovenije in občanov pozdravil Jože Kandolf, ki se tega dogodka takole spominja:

»Nekaj dni pred proslavo sem bil predlagan, da pozdravim tovariša Tita ob prihodu na svečano tribuno. Takrat sem delal v rudniku v neposredni proizvodnji in ta čast mi je bila dodeljena kot aktivne mladincu in delavcu. Ko sem zvedel za predlog, sem bil zelo presenečen. Kar nisem mogel verjeti, da mi je zaupana ta velika dolžnost, saj je bilo v občini še veliko drugih prizadevancev in dobrih delavcev, ki so si zaslužili to zaupanje.

Dnevi do proslave so zelo hitro tekli; dobil sem besedilo



Jože Kandolf

pozdravnega nagovora, ki sem se ga moral naučiti. Ves čas sem imel rahlo tremo, saj govoriti pred takšno množico ljudi, pred televizijskimi kamerami, predvsem pa pred tovarišem Titom, ni bilo tako lahko.

27. april je bil lep sončen dan. Skoraj sto tisoč ljudi se je zbralo na osrednjem prireditvenem prostoru, že veliko prej preden je prispel najdražji gost. Zbrali so se tudi borci vseh štajerskih in koroških partizanskih enot in štirinajste divizije. Vse je bilo lepo in svečano pripravljeno in vsi so komaj pričakovali prihod gostov. Tovariš Tito je najprej s spremstvom prišel v skup-

ščinsko stavbo, nato pa je na ploščadi pred domom kulture pozdravil zbrane borce. Predno se je povzpел na tribuno, mu je skupina tabornikov izročila cvetje.

»Potem sem predsednika Tita pozdravil v imenu delovnih ljudi Slovenije in občanov občine Velenje, mu podal roko in mu zaželel prijetno bivanje med nami. S tem je bila moja, zame velika in nepozabna naloga, opravljena. Do konca proslave sem nato ostal na tribuni in kar nisem se mogel nagledati največjega sina naše revolucije, maršala Tita. To so bili trenutki v mojem življenju, ki mi bodo ostali za vedno v spominu.

Lahko smo srečni

»Moje življenje je bilo polno težkih in seveda tudi veselih ter zadovoljnih trenutkov. Spadam v generacijo, ki je šla skozi težave in trpljenje, ki jih je nosila s sabo druga svetovna vojna, v generacijo, ki je v zanosu in idealizmu gradila porušeno domovino, novo življenje v Titovi Jugoslaviji.

našem rudarjenju, o delu v občini in povabili tovariša Tita naj nas obišče. Dobro se spominjam, da se je tovariš zanimal prav za vse: za delo, razmere, v katerih smo delali, za težave, s katerimi smo se srečevali ob delu. Bil je zelo neposreden, preprost.

Predem smo stopili v dvo-



Tone Močilnik

Največji in najsrečnejši dan v mojem življenju je bil, ko so me izbrali v delegacijo kolektiva Rudnika lignita Velenje, ki je ponesla tovarišu Titu najboljše želje za njegov rojstni dan.

S temi besedami je začel opisovati nespozabno srečanje s tovarišem Titom Tone Močilnik iz Titovega Velenja, ki je bil dolga leta zaposlen na Rudniku lignita Velenje.

»To je bilo v Beogradu, na Dedinju. Maršal Tito je vse dopoldne sprejemal delegacije delovnih kolektivov, ki so prišle iz vseh koncev naše domovine. Bil je veder, nasmejan, dobre volje, takšen kot smo ga vedno poznali.

Vsakdo izmed nas je hotel biti čim bližje tovarišu Titu, slišati vsako njegovo besedo, ki jo je izrekel. Delegacije so poleg izrečenih želja za rojstni dan seznanjale maršala tudi z dosežki, v njihovih kolektivih. Tudi mi smo spregovorili o

rano, je bil v nas nek nemir, morda trema, kako bo, ko se bo pojavil pred nami človek, velik borec za mir katerega ime so izrekli in še izrekajo ljudje od najmlajših do najstarejših na vseh celinah sveta, človek, ki je in bo ostal vzor vsem. Toda, ko je stopil pred nas, smo v trenutku pozabili na vsakršno tremo, plahost, kaj se bo zgodilo ...

V trenutku smo postali ob njegovi neposrednosti sproščeni, v trenutku je minila napetost. Tovariš Tito ni imel na voljo veliko časa. Delegacij je bilo mnogo in pri vsaki se je zadržal približno deset minut.

Toda v tem času je želel zvedeti čim več. V središču njegovega zanimanja je bil nenehno človek, njegovo delo in življenje. Tovariš Tito nas je med obiskom tudi pogostil.

Toda tisti dve uri in pol, kolikor smo bili na Dedinju, ni bil nihče lačen. Naša edina želja, naša edina prizadevanje je

bilo, da bi bili čim bližje nje-mu.

Prehitro je minilo srečanje, med katerim smo mu izročili tudi album s slikami rudnika in Velenja. Nepozabno srečanje smo hoteli ohraniti tudi na fotografskem posnetku. Z veseljem se je slikal z našo delegacijo, enako tudi z drugimi.

Povečan posnetek fotografije s tega srečanja visi na eni izmed sten v stanovanju Toneta Močilnika. Fotografijo takoj opaziš, ko stopiš v njegovo stanovanje. Ta fotografija mu je najdražji spomin na nepozabno srečanje s Titom.

Tovariša Tita je nato srečal še večkrat: kot poslanec v zvezi skupščini, pa tudi v Rudniku lignita Velenje, na Novem jasku, ko je maršal prišel prvič v Velenje. Tone Močilnik je bil tedaj jamski nadzornik in tovariša Tita je pozdravil v imenu vseh rudarjev ter mu izročil posebno simbolično darilo: kos premo-ga na posebnem podstavku. Pri tem je dragemu maršalu dejal, da je to majhen kos od milijona ton, kolikor naj bi jih rudarji nakopali v tistem letu. Najdražji gost je bil takrat

Bil je tako prijazen

Letos bomo praznovali dan mladosti že drugo leto brez našega vodje, velikana naše revolucije in vzornika, tovariša Tita. Štafeta mladosti, simbol bratstva in enotnosti naših narodov ter narodnosti, bo zaključila svojo pot prav na ta dan. Vendar med množico ne bo najljubšega gosta. Je pač tako. Življenje je kot drevo. Drevo, ki raste in umrje. Tudi Tito je bil takšno drevo, mo- gočno. Neuklonljiv hrast z močnimi koreninami in široko krošnjo ter z miroljubnim



Alojz Korenić

srcem, ki je utripalo široko po svetu. In še dolgo bo utripalo. Mi ostajamo njegove korenine in veje, ki rastemo tako, kot nas je učil in vodil Tito. In ni je boljše poti kot ravno ta.

Med tistimi srečnimi iz velenjske občine, ki se je srečal s tovarišem Titom in mu čestital za njegov rojstni dan je bil tudi Alojz Korenić. Tistega dneva mladosti, leta 1958, ne bo v življenju nikoli pozabil. Le kako bi, saj je bil Tito človek, ki ga nismo ljubili le mi, ampak tudi drugi narodi in narodnosti po svetu. Dogodki, ki so se odvijali tistega majskega dne leta 1958, so Alojzu še živo pred očmi.

Takole pravi: »Zaposlen sem bil na rudniku kot vodja četa. Tovariša Tita sem vedno občudoval. Veliko sem vedel in bral o velikanu naše revolucije in vrhovnem vodji. Da se bom kdaj srečal z njim, si nisem upal pomisliti niti v sanjah. Pa je prišel cvetoč maj leta 1958.

Takrat 33-letnega rudarja je osnovna organizacija sindikata rudnika izbrala, da skupaj še s štirimi tovariši za dan mladosti obišče tovariša Tita

nadvse presenečen nad napredkom v dolini; to je zapisal tudi v spominski knjigi:

»Presenečen sem nad vsemi uspehi naših delovnih ljudi. Na tolikšne uspehe so lahko ponosni ne le rudarji in inženirji, temveč vsi naši narodi.«

Kot mnogi občani Šaleške doline, je bil tudi Tone Močilnik na osrednji republiški proslavi leta 1969 ob dnevu OF, ki je bila v središču Šaleške doline. »Tudi takrat sem imel srečo«, je dejal, »da sem bil na tribuni, kjer je bil tudi tovariš Tito.

Vsega, kar sem občutil ob mojih srečanjih s tovarišem Titom, se ne da povedati, opisati. Enostavno ni dovolj besed za to. Resnično srečen in ponosen sem, da me je doletela ta nepopisna sreča, da sem bil pri tovarišu Titu na Dedinju, da sem ga pozdravil tudi na Novem jasku. Tita danes ni več med nami. Toda njegovo delo, misel, vse je še tako prisotno med nami, kot da bi še vedno živel. Srečni smo lahko, da imamo tako jasno začrtano našo pot prihodnosti. Boljše vizije, kot nam jo je dal tovariš Tito s sodelavci, ni.«

in mu čestita za njegov praznik. »Ko sem zvedel za novico, sprva nisem verjel. Vedno sem si namreč mislil, da se moja tiha želja ne more nikoli uresničiti. Bil sem ves presrečen, ponosen, vesel. Z besedami se to preprosto ne da povedati. Občutki, kakršnih še sedaj nisem doživel. Na pot smo se odpravili z avtomobilom. Našo delegacijo je sestavljalo pet rudarjev. Marsikatera moja noč je bila samo sanjarjenje, neprespansa, v srcu pa je vladal velik nemir.

sta prišli kar dve delegaciji. V avli je vladalo pravo zatišje. Dočakali smo težko pričakovani trenutek. Med vrati se je pojavil tovariš Tito. Vsi smo obstali in ga nemo gledali. On pa je prišel med nas, vsakemu dal roko in z njim tudi spregovoril par besed. Pri nas se je zadržal najdlje. Povedali smo mu, da smo rudarji iz Velenja, mu čestitali in podarili umetniško sliko, ki smo jo nosili s sabo. Povabili smo ga, da nas čimprej obišče. Tito pa je dejal: »Ej, rudarji. Slišal sem o vas, kako ste pridni in da dosegate dobre učinke. Gotovo vas bom obiskal.« In res nas je.

Spraševal nas je čisto po domače. Kaj takega nismo pričakovali. Toplina in preprostost njegovih besed sta nam pregnala strah iz kosti, trema je minila, pogovor z njim je bil nadvse prijeten in domač. Po zdravici smo odšli na vrt, kjer smo se z njim tudi slikali.«

Nepozabna srečanja

Znano je, da je bil predsednik Tito velik ljubitelj narave.

V mirnem okolju njenih lepote si je velikokrat oddahnil po napornih državnih dolžnostih. Mnogo je krajev, ki jih je tovariš Tito obiskoval in v njih našel prepotrebni počitek in sprostitve. Med njimi je vsekakor tudi Kamniška Bistrica. Strma pobočja Savinjskih alp pa ga niso pritegovala zgolj zaradi svojih naravnih lepote. Tja ga je vodila

Težko je povedati, kaj človek v takem trenutku občuti. Veličine tega dogodka se naš sogovornik ni takoj zavedal. Šele, ko se je vrnil iz Beograda, je spoznal in dojel pravi pomen vsega. Alojz Korenić se je srečal s tovarišem Titom še enkrat, in sicer leta 1976. Za vestno in prizadevno delo v sindikatu je prejel prvomajsko nagrado Zveze sindikatov Jugoslavije. Ob dnevu republike, 29. novembra, je vse nagrajen-ce skupaj z ostalimi tujimi predstavniki in diplomati sprejel tudi tovariš Tito. »Bili smo deležni enako toplega sprejema in pozornosti, kot vsi ostali. Sreča je bila nepopisna, prejeto priznanje pa še mnogo več vredno. Ne najdem pravih besed, s katerimi bi povedal, kaj vse sem takrat čutil in kako sem vse to doživel. Vedno se bom z veseljem in ponosom spominjal srečanja s tovarišem Titom.«

dobe. Le prvič morda in še to le na začetku lova. Tovariš Tito je s svojo osebnostjo, svojim vedenjem in sproščenostjo v hipu podrl vse ovire. Le nekaj besed, kakšna šala morda in vsi smo bili samo lovci.

Prvič sem bil z njim pred mnogimi leti, ko je v Kamniško Bistrico povabil na lov člane sovjetske delegacije. Že takrat sem bil vodja skupine gonjačev, ki je pred predsed-



njegova druga velika ljubezen — lov.

Užival je na visokogorski preži in se sprostil ob pogledu na trope kozorogov, gamsov in drugih gorskih lepotev.

Bil je pravi lovec, streljal je zelo malo, le toliko, da je potešil svojo lovsko strast. Predvsem je užival v čarih, ki jih lahko nudijo le visokogorska lovišča. Med svojimi lovskimi pohodi je navezal tesne prijateljske vezi s številnimi domačini in lovci.

Med njimi je bil tudi Vinko Knapč iz Luč ob Savinji.

Lovsko-gojitveni zavod »Kozorog« namreč s kamniške strani sega tudi v Logarsko dolino in njeno okolico. Vinko Knapč pa je pri zavodu služboval kot lovski nadzornik. Tako je bil po »službeni dolžnosti« nekajkrat poleg, ko se je predsednik Tito podal na lov na gamse. Spomini na srečanja s predsednikom so še vedno sveži in lepi, neizbrisno in za vedno bodo ostali v srcu lovca in človeka.

»Srečanja s tovarišem Titom človek ne more pozabiti. Ti trenutki so prelepi in nepozabni. Pa to niso spomini na državnika sveta, to so spomini na srečanja z lovecem, na srečanja s človekom, ki ga je v gore vodila enaka strast, kot vse ostale lovece. Nikoli nisem občutil treme, nelagodnosti ali podobnih občutkov, ko sem bil v družbi največjega državnika naše

nikov »štant« prignala gamse iz okoliških planin. Veliko gamsov je bilo, predsednik pa je streljal zelo malo, pa toliko bolj natančno. Bil je pravi lovec in odličen strelec.

Kasneje sem bil z njim še trikrat. Zadnjič je bilo to 9. septembra 1976, ko je lovil skupaj z romunskim predsednikom. Ta dan mi bo ostal za vedno v najlepšem spominu.

Po lovu je namreč tovariš Tito meni in še petim lovcom podaril svojo značilno sliko v usnjenem okviru in s posvetilom. Vsekakor je ta slika moj najdražji spomin na lovske dni.

Po vsakem lovu je predsednik vse spremljevalce in udeležence povabil na tovariša srečanje. Sproščeno smo se pogovarjali o dogodkih tistega dne, o lovu nasploh, o vsakdanjih stvareh. Uživali smo v pripovedovanju lovskega šala in bili vsakokrat bogatejši za novo spoznanje v veličini njegove osebnosti. Pa še nekaj ne smem pozabiti. Njegova prva skrb po vsakem lovu so bili ljudje. Prvo vprašanje je bilo namenjeno vsem, ki smo ga spremljali, če smo se s planine vrnili celi in zdravi. Šele zatem se je pozanimal za svoj plen in za druge stvari v zvezi z lovom.

Kakorkoli že, srečanja z njim so nepozabna, z besedami se jih ne da opisati, o njih lahko govorijo le srce.«

J. P.

Mladost po tvoji poti, tovariš Tito!

Lepo je v naši svobodni, demokratični Jugoslaviji in srečna sem, da živim v njej, ponosna na prednike, ki so se junaško borili proti imperializmu in sovražnim nameram okupatorja.

Lani sem na morju še bolj občutila, kako lepo je biti Jugoslovian, kajti med pesmima »Jugoslavija« in »Druže Tito mi ti se kunemo« je obala oživila. Grla vseh nas so pela, pesem je odmevala do neba, plesali smo kolo in bili presrečni. Tuji turisti so samo gledali, niso mogli verjeti svojim očem. Videli so, da ljubimo domovino, tovariša Tita. Toda, da tako: Ne, tega niso vedeli. Toda prepričali so se in kmalu so se nam pridružili. Bilo je enkratno in nepozabno.

Kmalu bo 25. maj, dan mladosti. Centralni stadion v Beogradu bo zopet pričel čudovitemu programu, kateremu ne bo prisostvoval naš dragi tovariš Tito. Toda med nami je in bo vedno, s svojim delom.

In sedaj smo mi, Titova generacija na vrsti, da pokažemo svetu, da smo si to ime res zaslužili in da bomo vzor zadnjim in vsem kasnejšim rodovom. Res, težka naloga. Toda ali nismo Jugoslovani, mladinci Titove GENERACIJE! Bojana Jug. 8. b Karel Destovnik Kajuh Šoštanj

Danes imamo otroke, pionirji mnogo lepšo mladost, kot jo je imel tovariš Tito. Titova mladost je bila težka. Večkrat je tovariš Tito dejal, da otroštva sploh ni imel. V družini je bilo dosti otrok, mali Joža ni imel časa za brezskrbno igro. Ko je bil star 7 let, je moral pasti krave in pomagati staršem pri delu.

Takšna mladost, kot jo imamo danes, je res brezskrbna. Gremo v šolo, se učimo, pomagamo doma, svobodni v svobodni domovini. Tovariš Tito je šel večkrat med cicibane, pionirje, mladince in vedno je rekel, da se moramo učiti, da bomo nekoč koristili naši domovini. Tito je imel mladino rad. Večkrat je dejal, da se državi, ki ima takšno mladino, ni treba dati prihodnosti. Mladina naj bo trdna vez med narodi v naši državi.

Tudi danes, ko tovariš Tito ni več med nami, nadaljujemo njegovo delo in hodimo po njegovi poti, poti miru in bratstva med narodi. Mi smo in ostajamo Titovi učenci. Vsi si bomo prizadevali, da bomo ohranili njegovo delo!

Romana Kompan, 7. a Karel Destovnik Kajuh Šoštanj

Težka je bila pot do svobode. Zahtevala je žrtve in veliko odrekovanja vseh tistih, ki so hoteli enkrat za vselej odpraviti krivice in nadloge, ki so ljudi spremljale dolga leta. Toda zdržali so in mi smo danes ponosni nanje.

Naša mladost je lepa, polna doživetij in radosti. Ko smo bili še cicibani, se nismo zavedali kaj pomeni svoboda. Bolj ko smo odrasčali, bolj smo bili razumni in že kot pionirji se zavedamo, kaj je naša dolžnost. Sedaj, ko bomo sprejeti v mladinsko organizacijo, bodo naše naloge še večje. Nikakor ne smemo dopustiti, da bi izgubili, kar so Tito in drugi desetletja gradili. To je svoboda. Moramo dosledno izpolnjevati vse naloge, ki so nam dane. Le na ta način bomo dosegli, da bodo tudi druge generacije s ponosom gledale na nas. Sedaj, ko je Jugoslavija v gospodarskih težavah, moramo vsi Jugoslovani pokazati, da smo sposobni tudi brez Tita, ki nam je pokazal pot do napredka, rešiti te težave.

Tita ni več, toda ostalo bo njegovo delo. To delo pa bomo nadaljevali mi, ki smo bili njegov ponos. Jože Stropnik, 7. a Karel Destovnik Kajuh Šoštanj

Velik je boj, če se boriš za svobodo!

»Narod, ki se bori za svojo svobodo, ne bo nikoli poražen.« Ko je tovariš Tito izrekel te preroške besede, se je zavedal njihovega pomena, saj smo tak krvavi boj doživeli tudi mi na lastni koži.

Generacije bodo umirale in se rojevale, svet se bo spreminjal, toda te besede bodo večno ostale resnica in geslo vseh zatiranih ter poteptanih narodov in ras.

Boj za svobodo je nekaj velikega, častnega. Tudi življenje ali izgube, ki terjajo svobodo, so le kamenček h kamenčku, katerih cilj je velika palača svobode. Toda svoboda ni prava, če si je narod ne pribori z lastnim trudom, žrtvami in če zanjo ne prelje lastne krvi. Vsa druga svoboda, pridobljena na lahek način ni prava, ampak podarjena ter je brez vrednosti, saj si mora narod pisati sodbo o svoji sedanjosti in prihodnosti sam. Boj zanjo ni samo oborožen spopad, to je tudi mirna poulična demonstracija, ki jo pripravijo svobodomiselnih ljudi, katerim je prostost sveta beseda. To je tudi prav, saj je njen pomen veličasten, neizmerljivo lep in močnen. Pomeni prostega, srečnega slavčka ali pa narod, utapljač se v preliti krvi. Svoboda pa ljubi le tisti, ki mu zaigra v srcu, ko opazuje žvrgolečo igrivo ptico, ne pa le, da zviška gleda na pridobitve revolucije. In zares ceni jo le ta, ki se je zanjo pripravljen žrtvovati karkoli — tudi najlepše in najdražje kar ima.

Urban Kordeš, 7. a

bratov Mravljak,

Titovo Velenje

Svet. To je velika krogla, ki se vrti okrog svoje osi. To je velika gmota človeških teles, ki se rojevajo in umirajo. Velik del teh človeških bitij nosi v svojem srcu svobodo, hrepenenje po svobodi. Manj, a vendar veliko pa je ljudi, katerih srce se kakor voda črpa s sovraštvom, suženjstvom in zatiranjem. Ti dve množici ljudi sta kakor dve tekočini v neskončnem trenju. Kdo bo zmagal? Velik je človek v svojih dejanjih in delu, najbolj plemenit je, ko se bori za svobodo. To je največji človeški boj. Težak in krut je. Marsikdo postane njegova žrtev. Toda marsikdo premaga zatiranje in suženjstvo. Ljudje se moramo boriti, moramo zmagati, moramo spremeniti ljudi, katerih srca ne hrepenijo po svobodi. Ko nam bo uspelo to, bomo najbolj veličasten človeški rod, kajti svoboda je nekaj tako lepega, velikega in neponovljivega; najlepše, kar lahko človek doseže v svojem kratkem življenju.

Petra Rabič, 7. a

bratov Mravljak, Titovo Velenje

Kadar govorimo o svobodi, se spominjamo nanj. Kadar govorim o njem, mi misli tavajo po vsem neizmerno lepem. Ljudi, ki so mu podobni, je malo. Tu in tam kdo. Le on je znal pomagati ljudem. Vedel je, kaj si želijo. To jim je tudi uresničil. Dal jim je svobodo, pokazal je, kako je treba ljubiti svojo zemljo, vodil jih je po poti, ki je vodila k sreči. Hotel se je maščevati nad ljudmi, ki so bili hladnega srca, jim dokazati, da lahko še tako majhen človek premaga velikana, če se bori s ponosom. Če čuti ljubezen do svoje zemlje in hrepeni po svobodi. To mu je tudi uspelo. Po dolgih letih se je domovina končno otresla tujega jarma. Srečo smo dolgo uživali. Tada to je prekinila grozna bolečina. Njegova moč je bila prešibka, da bi jo lahko premagal. Bolezen je bila močnejša. Še vedno živi. Živi v naših srcih in nikoli ne bosta splahnili njegova dobrota in ljubezen. V nas bosta ostali večni.

Mojca Vodošek, 7. a

bratov Mravljak, Titovo Velenje

Ob 13. maju – dnevu varnosti

Za varnost moramo skrbeti vsi

Ob dnevu varnosti 13. maja je pripravil predsednik velenjske občinske skupščine Janez Basle sprejem za delavce Postaje milice Titovo Velenje.

Na sprejemu v domu SLO je govoril o pomenu 13. maja, ki ga praznujemo v spomin na ta dan pred 38. leti, ko je predsednik Tito podpisal odlok o začetku delovanja organov za notranje zadeve. Opozoril je na različne sovražne akcije, s katerimi skušajo nekateri omajati naš položaj ter omenil dogodke na Kosovu. Poudaril je, da moramo nastale težave urejati sprotno in odločno ukrepati proti tistim, ki skušajo delati proti samoupravljanju, socializmu in neuvrščeni zunanji politiki. Ob tem je med drugim dejal: „Kako daljnovidne so bile besede tovariša Tita in Kardelja na 11. kongresu Zveze komunistov Jugoslavije, ko sta govorila o težavah varnosti, lahko sodimo danes bolj kot kdaj koli prej. Pri tem imam v mislih množico neizpolnjenih družbenih dogovorov, prikritih preziranj samoupravnega dogovarjanja, primere brezbržnega birokratskega odnosa do ljudi, veliko moralno in materialno škodo, ki nastaja kot posledica malomarnega odnosa do družbenega premoženja ter človeške žrtve v cestnem prometu in nesreče pri delu. Zato moramo varnost podružljati. Postati mora trdnjša in neločljiva sestavina začetni in prakse delovnih ljudi pri uresničevanju samoupravnih odnosov.“

Proces podružbljanja varnosti se v naši skupnosti pospešeno razvija in je doslej pomembno vplival tudi na tisti del področja varnosti, ki ga razjmemo pod pojmom „Organi za notranje zadeve.“

Govoril je o pomenu povezovanja organov za notranje zadeve z

delovnimi ljudmi in občani, z organizacijami združenega dela, družbenopolitičnimi organizacijami in krajevnimi skupnostmi ter o njihovih skupnih nalogah. Pri čemer je opozoril, da bodo morali pripadniki teh služb v bodoče še bolj pozorno spremljati in presojati procese v razvijanju naše družbe, da bodo dobro razumeli vsa protislovja našega razvoja, da bodo sposobni opaziti od kod grozi delovanje sovražnika. Zato pa bo potrebnega veliko znanja, nenehna politična vzgoja in zrelost.

V prizadevanju za ohranitev varnosti pa se moramo vključevati prav vsi in prav zaradi tega 13. maj ni več le dan organov za notranje zadeve, temveč praznik vseh nas.

Delavcem postaje milice Titovo Velenje je Janez Basle čestital v imenu skupščine občine Velenje, njenega izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij.

Ob tej priložnosti so podelili tudi priznanja organov za notranje zadeve. Ta priznanja podeljujejo organizacijam združenega dela in samoupravnim organizacijam in skupnostim, družbenopolitičnim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim in njihovim organom, delavcem organov za notranje zadeve in občanom kot posebna družbena priznanja za zasluge in prispevek ter izjemne uspehe pri izvrševanju nalog, pri širjenju varnostne kulture, razvoju in krepitvi varnosti, izgrajevanju sistema družbene samozaščite ter krepitvi enotnega varnostnega sistema.

Jože Bajda, ki je pred nedavnim hrabro rešil dva otroka iz gorečega stanovanja, je prejel znak hrabro dejanje, Jože Knez, srebrni znak zasluge za varnost, Služba za varovanja TGO Gorenje Titovo Velenje in Oto Zaverla, vodja te



Delavcem Postaje milice Titovo Velenje so ob prazniku čestitali pionirji osnovnih šol



Na sprejemu, ki ga je pripravil predsednik občinske skupščine, so podelili priznanja

službe, so prejeli bronasti znak zasluge za varnost. Delavci postaje milice Titovo Velenje Mihael Volmut, Franc Vuk in Milena Zupančič pa so prejeli pismene pohvale organov za notranje zade-

ve. Podelili so še priznanja komandirja postaje milice Titovo Velenje. Prejeli so jih Albin Zega, Bogo Gnezda, Lovro Praznik, Dane Kreslin, Aleksander Cvar, Franc Klanjšek in Franc Jazbec.

Srečanje na delovnem mestu

Viktor Štinjek

Malo je ljudi, ki bi tako ponosno in zadovoljno pripovedovali o svojem poklicu in delu, kot je to počel Viktor Štinjek iz Titovega Velenja. Ko smo ga obiskali nam je povedal, da se je leta 1973 zaposlil na velenjski izpostavi tozda Elektro Slovenj Gradec, da opravlja poklic samostojnega elektromonterja in da je njegovo delo zelo zanimivo ter raznoliko. Obsega namreč širok krog opravil, ki so potrebna pri vzdrževanju energetskih naprav. V njegov spisek del in opravil seveda sodijo tudi dežurstva.

„Naše delo še malo ni lahko, saj ga moramo opravljati v ob vsakem času in vremenu. Pogostokrat smo ves dan na terenu, kar pomeni, da moramo poprijeti tudi za tista dela, ki sicer ne sodijo v naš poklic. Posebej neprijetno je zlasti takrat, ko moramo občanu, ki ni plačal električnega toka, izklopiti tok. Prične se jeziti na nas in dokazovati, da je prišlo do pomot in tako naprej.“

Kljub tem in podobnim neprijetnostim, svojega poklica ne bi zamenjal. So tudi lepi trenutki, ki nas spodbujajo, da delo opravljamo odgovorno in vestno. Veselje je tudi v tem, da so naši medsebojni odnosi nad vse pristni, nikakršne razlike ni med vodji in monterji. Smo velika družina, ki si medsebojno pomaga, da je delo čimprej in čimbolje opravljeno. K temu veliko prispeva tudi iznajdljivost posameznikov in vse skupine. Vsak prihrani časa, materiala in dosledna izkoriščenost strojne opreme, je naš prispevek k varčevanju in krepitvi stabilizacije.

Kako sem zadovoljen z osebnimi dohodki je težko

reči. Menim pa, da so prevelike razlike med delavci v rudnikih in v distribuciji. Tudi o benificiranem delovnem času so dalj časa razpravljali, vendar je ostalo vse



Viktor Štinjek
Še premalo obveščeni

po starem. Sem delegat delavskega sveta Elektro Celje, tozda Slovenj Gradec, tako, da sem o vsem, kar se dogaja v ostalih tozidih in izpostavah, dobro obveščen. Saj se redno udeležujem in s sklepi seznanjam svoje sodelavce. Pred vsako sejo razpravljamo o pomembnih točkah in izoblikujemo enotno stališče, ki ga kot delegat zastopam na seji. V primerjavi z drugimi je samouprava zadovoljiva. Je pa tudi res, da za nekatere dogodke ne zvemo, ali pa zvemo prepozno. Zato bi bržkone veljalo razmisliti o ustanovitvi internega časopisa, je razmišljal o svojem delu Viktor Štinjek.

Naj končamo ta kratek obisk na delovnem mestu z željo, da bi se naš Viktor Štinjek še naprej prijetno počutil v tem majhnem in homogenem kolektivu.

B. M.

Skrbimo za družbeno in zasebno premoženje

Ob 13. maju, dnevu varnosti, delavci Postaje milice Titovo Velenje ocenijo svoje delo in spregovorijo o nadaljnjih nalogah. O tem smo se pogovarjali s komandirjem Francem Krapštom.

V letošnjem letu bodo posvetili veliko pozornosti varnosti cestnega prometa, predvsem pešcem, kolesarjem, otrokom v prometu in pa nudenju pomoči starejšim občanom. V prvi vrsti bodo skušali

preprečevati nesreče, šele nato bodo kaznovali in zoper posamezne kršitelje ukrepali. V vsakem mesecu izvedejo tri varnostne akcije, med katerimi pešce opozarjajo, kako in kje lahko prečkajo cesto.

Druga prav tako izredno pomembna naloga je skrb za požarno varnost. Na tem področju je bilo storjeno v zadnjem času zelo veliko škoda tako na zasebnem kot družbenem premoženju. S preven-

tivnim delovanjem ne le organov za notranje zadeve, temveč vseh, bomo lahko preprečili veliko materialno škodo. Prav zaradi tega je potrebno storiti vse, da bodo ljudje znali skrbeti za požarno varnost in ob morebitni nesreči hitro ukrepati.

Tretja prav tako izredno pomembna naloga je skrb za družbeno in zasebno premoženje. Tudi to nalogo bodo delavci Posta-

je milice Titovo Velenje opravljali z vso resnostjo in odgovornostjo. Vse te naloge pa zajema v programu tudi letošnja akcija Nič nas ne sme presenetiti, v katero se bodo tudi delavci velenjske postaje milice aktivno vključili ter nudili potrebno pomoč.

Delovna organizacija EFE

Tudi letos zahtevne naloge

Kljub težavam v katerih se je zaradi manjše kupne moči znašlo gradbeništvo kolektiv EFE lani ni imel večjih težav. Ponovno so dosegli rekordno proizvodnjo zidakov in suhih malt, manj uspešni pa so bili edino pri izdelavi strojnih ometov. Finančni rezultati sicer niso sledili količinskimi pokazateljem, predvsem zaradi visokih cen surovin, energije in ostalega repromateriala, kljub temu pa so bili dovolj ugodni. Takšen uspeh je bil dosežen ob zavzetosti vseh delavcev, ki so močno povečali produktivnost, obenem pa skrbno varčevali z energijo in materiali.

V drugi polovici lanskega leta so pričeli s proizvodnjo novih elektrofiltrskih izolativnih elementov terjo v začetku septembra prekinili in se lotili izgradnje ustrezne proizvodne hale. Pri gradnji so izkoristili neizrabljen prostor pod že urejeno nadstrešnico. Investicijo so zaključili nadvse ugodno, saj so porabili le 4,5 milijonov dinarjev, vrednost hale pa je po sedanjih cenah okoli 20 milijonov dinarjev.

O načrtih za letos je direktor delovne organizacije Bogo Zager dejal:

„Letošnje leto smo začeli z zelo zahtevnimi nalogami. Računamo, da bomo s proizvodnjo zida-

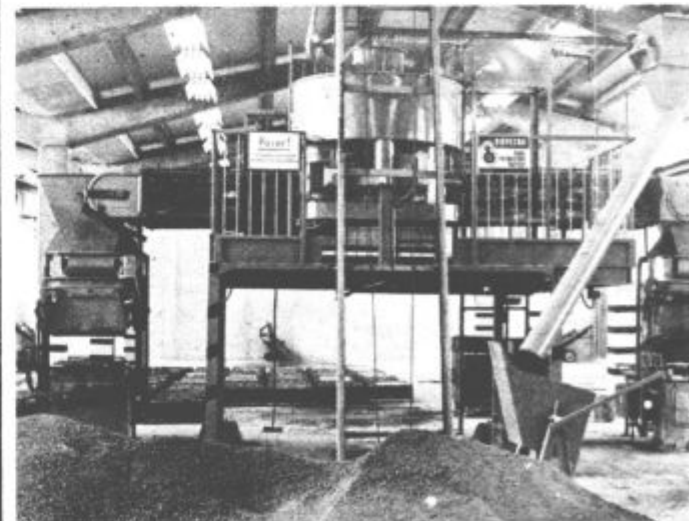
kov ponovno dosegli rekordno proizvodnjo. Tokrat želimo izdelati 45 milijonov zidakov normalne velikosti, 10 tisoč ton suhih malt, 120 tisoč m² ometov. Načrtujemo pa tudi izdelavo 140 tisoč izolativnih zidakov.“

Ob takšni proizvodnji bo celotni prihodek dosežen v višini 140 milijonov dinarjev, dohodek pa v višini 45 milijonov dinarjev.

To pa niso edini letošnji načrti te delovne organizacije. Povezujejo se namreč tudi z gradbenimi organizacijami v regiji v želji, da

bi poiskali in pričeli s proizvodnjo takšnih izdelkov, ki bi imeli višjo uporabno vrednost od sedanjih.

„V našem srednjeročnem programu smo zapisali,“ pravi direktor Bogo Zager, da bomo do leta 1985 povečali porabo elektrofiltrskega pepela za sto odstotkov. To pa pomeni, da bomo predelali že okoli 200 tisoč ton te sekundarne surovine. S proizvodnjo lahkih agregatov, katere začetek je proizvodnja lahkih izolativnih elementov bomo ta cilj gotovo tudi dosegli.“



Nova proizvodna dvorana

Delavska univerza Velenje objavlja

vpis v 7. in 8. razred osnovne šole za odrasle v šolskem letu 1982/83

POGOJ ZA VPIS:

Uspešno končan 6. oziroma 7. razred osnovne šole in starost nad 17 let. Vpišejo se lahko tudi mlajši kandidati, vendar s pogojem, da so zaposleni. Solanje je brezplačno. Rok za prijavo je 30. junij 1982.

Pripominjamo, da navedena dva razreda lahko opravite v enem šolskem letu.

DELOVNE IN DRUGE ORGANIZACIJE obveščamo, da smo sami ali skupno z njihovimi izobraževalnimi oziroma kadrovske službami pripravili (poleg področja družbenega izobraževanja, ki je objavljeno posebej) organizirati in izvesti naslednje izobraževalne oblike:

- izobraževalne oblike za pridobitev strokovne usposobljenosti z interno veljavnostjo;
- tečaje s področja varstva pri delu;
- tečaje za usposabljanje varnostnikov (vratarje, čuvaje),
- tečaje za skladiščne delavce,
- tečaje prve pomoči,
- jezikovne tečaje in
- druge, posebej dogovorjene izobraževalne oblike.

ZAINTERESIRANE OBČANE pa obveščamo, da bomo po objavi tega razpisa pričeli sprejemati prijave za naslednje izobraževalne oblike s področja splošnega izobraževanja:

- tečaji nemškega jezika — začetni in nadaljevalni,

- tečaji angleškega jezika — začetni in nadaljevalni,
- tečaj slovenskega jezika (za občane iz drugih republik),
- strojeopisni tečaj — začetni,
- tečaj strojnega pletenja,
- tečaji šivanja in krojenja (odločate se lahko za sistem BAGAT ali sistem DOT),
- tečaj stenografije.

Poleg navedenih tečajev smo pripravili organizirati tudi vse tiste izobraževalne oblike, za katere bodo občani sami dali pobudo.

V tem razpisu navedene izobraževalne oblike bomo v šolskem letu 1982/83 organizirali le v primeru, če se bo zanje prijavilo primerno število kandidatov. Ob tem pa tako OZD kot občane posebej opozarjamo na izjemno ugodne cene naših storitev.

Naročila in prijave za vse navedene izobraževalne oblike sprejemamo vsak dan, razen sobote, od 7. do 12. ure, ob ponedeljkah in sredah pa tudi od 15. do 18. ure. Naš naslov: Delavska univerza Velenje, Titovo Velenje, Titov trg 2.

Prijavite se lahko tudi po telefonu na številko 850-153.

Občanom, ki so se za katero izmed navedenih izobraževalnih oblik predhodno prijavili, se ponovno ni potrebno prijavljati.

naš
čas

„NAŠ ČAS“, glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o., Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10.

„NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „Saleški rudar“, kot tednik pa izhaja „Naš čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji). Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850 087, 850-316, 850-317.

Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 8 dinarjev, letna naročnina pa 360 dinarjev (za inozemstvo 720 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odpredaja: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Naš čas“ se po mnenju sekretariata za informacijo izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

12. junija v Titovem Velenju odkritje spominskega obeležja revolucionarju in mislecu

Trajen spomin na tovariša Edvarda Kardelja

Okrog 3 metre visok kip — spominsko obeležje tovarišu Edvardu Kardelju je izdelal slovenski kipar Stojan Batič, eden od prejemnikov nagrad na natečaju za postavitev spominskega obeležja Edvardu Kardelju v Ljubljani.

Ob sprejemu sklepa o postavitvi spominskega obeležja Edvardu Kardelju v novi stanovanjski soseski Šalek II so delegati skupščine občine Velenje sklenili, da je treba potreben denar za to zagotoviti iz sredstev proračuna občine Velenje ter iz sredstev občinske konference zveze komunistov Velenje in občinskega sveta zveze sindikatov Velenje.

Po zadnjih podatkih bodo dela pri postavitvi spominskega obeležja in ureditve okolice prostora, kjer bo stalo spominsko, obeležje Edvardu Kardelju, to je Kardeljeve ploščadi, veljala okrog 2.500.000 dinarjev. Za avtorski honorar in odlitek je bilo treba odšteti okrog 2.000.000 dinarjev, ureditev Kardeljeve ploščadi pa bo veljala okrog 500.000 dinarjev. Potreben denar so zagotovili iz lanskega občinskega proračuna, pa iz sredstev občinske konference ZKS in občinskega sveta ZSS, prav tako pa tudi iz zbranih sredstev organizacij združenega dela ob lanskem preimenovanju Velenja. Prizadevali pa so si vsi, da bi denar kar najbolj skrbno porabili. Sicer pa velja zapisati, da bodo pri urejanju okolice prostora, kjer bo zraslo spominsko obeležje, sodelovali tudi krajani nove soseske Šalek II.

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje pa je nedavno tega imenovalo poseben odbor, ki usmerja in vodi priprave na slavo ob postavitvi spominskega obeležja tovarišu Edvardu Kardelju.

Priprave za odkritje spominskega obeležja revolucionarju in mislecu Edvardu

Spominsko obeležje tovarišu Edvardu Kardelju bodo odkrili v soboto, 12. junija.

Dan pred tem se bodo najprej sešli na svečano razširjeno sejo delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje. Ob tej priložnosti bodo podrobneje spregovorili o delu in življenju velikega revolucionarja in misleca Edvarda Kardelja.

V prostorih knjižnice kulturnega centra Ivan Napotnik v Titovem Velenju bodo 11. junija zvečer odprli razstavo »Tito — misel — beseda in delo«, osrednjo letošnjo razstavo ob 90-letnici rojstva tovariša Tita. Predstavljene bodo slike in drugi dokumenti iz življenja in dela tovariša Tita ter razvoja Komunistične partije Slovenije in Komunistične partije Jugoslavije. Razstavo sta pripravila Arhiv Jugoslavije in Vojnogodovinski institut iz Beograda.

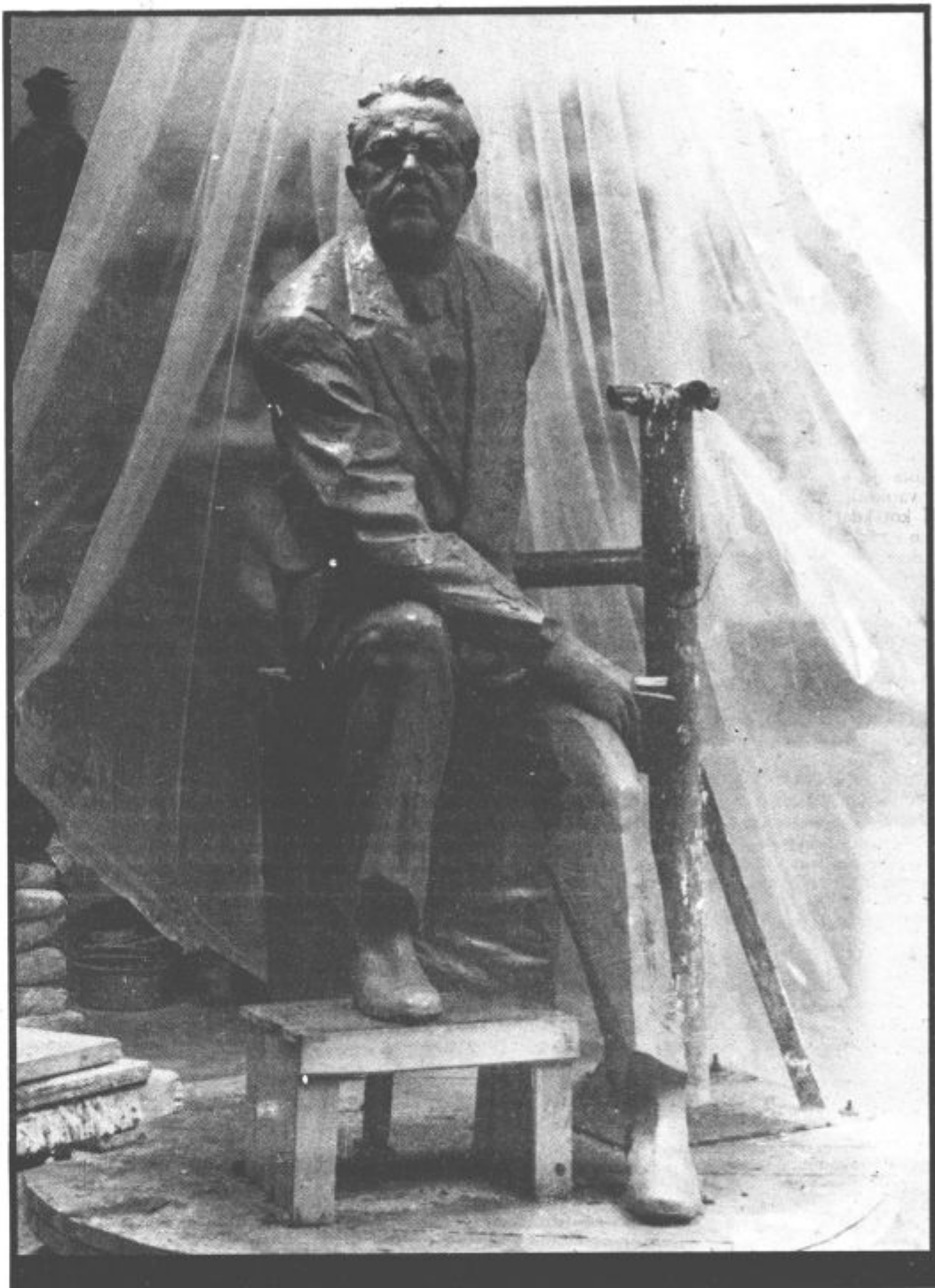
Slovesnosti ob odkritju spominskega obeležja tovarišu Edvardu Kardelju in začetek dela 12. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije pa bodo v Šaleški dolini obeležili tudi s sprejemom novih članov v zvezo komunistov.

Kardelju v novi stanovanjski soseski Šalek II v Titovem Velenju se bližajo sklepni dejanju. 12. junija, pred začetkom dela 12. kongresa

Zveze komunistov Jugoslavije, bodo tako delovni ljudje in občani Šaleške doline uresničili odločitev, sprejeto pred tremi leti. S postavitvijo spominskega obeležja bodo tako v občini Velenje trajno obeležili spomin na velikega revolucionarja in misleca Edvarda Kardelja in na njegovo ustvarjalno delo.

Pobudo za postavitev spominskega obeležja Edvardu Kardelju so dali delovni ljudje in občani občine Velenje 1979. leta, ob izgubi velikega sina Slovenije, ki je s prav takšno strastjo zagnanosti vztrajal kot veliki sin Jugoslavije in je v nenehni znanstveni, filozofski in družbeno-politični zavzetosti dajal nova pota družbenih rešitev vsemu naprednemu svetu.

Delegati skupščine občine Velenje pa so lani, na pobudo predsedstva občinske konference socialistične zveze delovnega ljudstva sklenili, da se postavi spominsko obeležje tovarišu Edvardu Kardelju v novi stanovanjski soseski Šalek II v Titovem Velenju. Znano je, da je bilo tudi v tej soseski uveljavljeno načelo usmerjene stanovanjske gradnje: kljub težavam, ki so spremljale zidavo, pa prehaja gradnja v zaključno fazo. Sicer delovni ljudje in občani te nove stanovanjske soseske predlagajo, da naj bi krajevno skupnost, ki so jo začeli oblikovati ob letošnjih skupščinskih volitvah, poimenovali po tovarišu Edvardu Kardelju. Istočasno izražajo pripravljenost in odločenost, da bodo v krajevni skupnosti organizirali in spodbujali samoupravno in družbenopolitično delo in življenje tako, kot je zapisano v Kardeljevih delih o komuni in temeljni samoupravni celici — krajevni skupnosti.



Edvard Kardelj, delo akademskega kiparja Stojana Batiča

Ocena delovanja delegatskega sistema v občini Velenje 1978 — 1982

1

Delegat — ustvarjalni povezovalni člen med bazo in skupščinami

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje je na 38. seji obravnavalo in sprejelo predloge za dograjevanje delegatskega skupščinskega sistema v občini Velenje, predtem pa je obravnavalo oceno delovanja delegatskega sistema v občini Velenje v obdobju 1978—1982.

Oceno delovanja bomo objavili v nadaljevanjih tudi v Našem času.

Za nami sta dve mandatni dobi uveljavljanja delegatskega sistema. Osem let je dovolj dolgo obdobje, da smo lahko v praksi spoznali prednosti sistema, hkrati pa ugotovili, kje je delovanje delegatskega sistema še šibko, vendar ne zaradi nedorečenosti temeljnih načel našega političnega sistema, pač pa zato, ker je potrebno tako organizacijske kot vsebinske vidike uresničevanja delegatskega sistema prilagajati konkretnim razmeram posameznega okolja (vrsta in število delegacij, sestava delegacij, tehnična in strokovna pomoč pri delu itd.).

Zelo posplošeno bi lahko ugotovili, da je ena od osnovnih značilnosti osemletnega delegatskega delovanja še vedno ta, da si prizadevamo kar najbolj dosledno uveljaviti načela delegatskega sistema, istočasno pa še vse preprosto želimo delati po starem. Tako nam stari sistem komuniciranja nehoti ovira dogovarjanje in sporazumevanje po delegatski poti, torej znotraj delegatskega sistema. Navzlic temu pa je bil dosežen velik napredek v razvejanosti in demokratizaciji našega političnega sistema.

Primerjava stanja med prvim in drugim obdobjem delegatskega sistema opozarja, med drugim, tudi na naslednje izkušnje in ugotovitve:

— bistveno se je povečalo število delovnih ljudi in občanov, ki neposredno sodelujejo v delu delegacij in v delu delegatskih skupščin.

— veliko bolj kot v prvi mandatni dobi je bilo usklajeno delovanje in sklicevanje se delegatskih skupščin, čeprav z doseženim še vedno ne moremo biti zadovoljni.

— v večji meri je bil uveljavljen dvofazni postopek sprejemanja pomembnih odločitev, čeprav so postopki še vedno preveč formalni in še niso v zadostni meri uveljavljeni v samoupravnih interesnih skupnostih.

— kažejo se prvi vidnejši rezultati medsebojne povezanosti in usklajenosti večine institucij političnega sistema socialistič-

nega samoupravljanja.

— uveljavljeno je spoznanje, da delegat ni le pasivni prenašalec stališč posamezne delegacije, ampak ustvarjalni povezovalni člen med temeljno organizacijo združenega dela oziroma krajevno skupnostjo in delegatsko skupščino. V dobri meri je prevladalo tudi spoznanje, da je uspešnost dela delegatov odvisna predvsem od tega, kako deluje delegacija in v kolikšni meri je posamezna delegacija v temeljni organizaciji združenega dela oziroma krajevni skupnosti povezana z drugimi organi in družbenopolitičnimi organizacijami v lastnem okolju.

Zaostrene družbenoekonomske razmere ter nujnost iskanja avtentičnih interesov delavskega razreda pri razvoju posameznih interesnih področij so zadnje leto drugega delegatskega mandata narekovala prva skupna zasedanja zborov občinske skupščine in skupščin občinske skupnosti socialnega skrbstva, občinske izobraževalne skupnosti in občinske zdravstvene skupnosti. Razmere pa kažejo, da bi morala takšna skupna zasedanja postati stalna praksa.

Ločena zasedanja zborov občinske skupščine so pokazala, da so pripomogla k bolj sproščenemu vzdušju in večji kreativnosti delegatov v posameznih zbiorih. Časa za razprave je več, le-te pa so tudi bolj usmerjene.

Večja pozornost je bila namenjena pripravi gradiv za seje zborov občinske skupščine in za seje skupščin samoupravnih interesnih skupnosti, čeprav je treba prav na tem področju še veliko storiti.

Trditi je tudi mogoče, da je bila v obdobju 1978 — 1982 skoraj dokončno izoblikovana podoba o tem, kaj je še potrebno dograditi, da bi delegatski sistem deloval čim bolj učinkovito. Na osnovi vseh teh spoznanj bo potrebno pristopiti k dopolnjevanju samoupravnih aktov v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih ter podrobneje opredeliti delegatska razmerja v njih.

In slabosti?

Iz ankete, ki je bila lani opravljena med predsedniki delegacij izhaja, da je več kot polovica anketiranih na vprašanje »s katerimi težavami in problemi se najpogosteje srečuje delegacija pri svojem delu« najprej zapisala osamljenost delegacij. Iz odgovorov izhaja, da delegacije v veliki večini niso deležne pomoči družbenopolitičnih organizacij, skoraj nikakršne po-

moči pa s strani poslovnih in samoupravnih organov in strokovnih služb. Iz tega izhaja, da bo treba nameniti v prihodnje več pozornosti metodam političnega dela in v večji meri usmeriti aktivnosti družbenopolitičnih organizacij v skupno delo z delegacijami oziroma v delegatski sistem. Zapisati pa velja seveda tudi drugo ugotovitev, to je, da aktivnost delegacij in delegatskih organov velikokrat ni bila usklajena z delom družbenopolitičnih organizacij, vsaj kar zadeva sočasnost obravnave istih vprašanj.

Ugotoviti je tudi mogoče, da se tudi delegacije niso posebej angažirale, da bi si pridobile stališča družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov o posamezni problematiki, niti v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih niso čutili potrebno odgovornost do skupnega oblikovanja stališč temeljnih organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti, ki jih naj bi delegat posredoval in usklajeval z drugimi delegati v delegatskih skupščinah.

Težav okrog sestajanja delegacij, ki jih je bilo trikrat več kot v letih 1974 — 1978, je bilo več: marsikje se delegacije sploh niso sestajale.

Konference delegacij so marsikje delovale slabše kot v prvem delegatskem mandatnem obdobju. Poglavitno krivdo za to gre pripisati nedoslednosti in neodgovornosti nosilcev konference delegacij.

Oblikovani so bili preštevilni zbori porabnikov v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti.

Precej pripomb je bilo na delo strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti. Za razprave o njihovem organiziranju in združevanju je bilo porabljeno več časa kot za razprave o vsebinskih vprašanjih delovanja skupščin samoupravnih interesnih skupnosti.

Delegati za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje skoraj nikjer niso bili deležni potrebne strokovne in politične podpore. Le redkokdaj se je zgodilo, da so se pred sejami skupščin teh samoupravnih interesnih skupnosti sestali delavski sveti, ki so predstavljali delegacije za delegiranje v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje. Prav zaradi tega so bile ob zadnjih skupščinskih volitvah izvoljene delegacije tudi za to področje.

(Nadaljevanje sledi)



Narava — skrb vsakega izmed nas

Polepšajmo svoje okolje

Letošnje leto je organizacija združenih narodov razglasila za mednarodno leto posvečenost varovanju okolja. Tudi med članicami te organizacije je tako dozorelo spoznanje, da temu vprašanju, s katerim je tesno povezana naša prihodnost, namenimo premajhno skrb in da bodo le odločnejši koraki zagotovili ustrezne uspehe.

Na občinski konferenci SZDL Velenje so že na programsko volilni seji v mesecu decembru izoblikovali program aktivnosti na področju varstva in urejanja človekovega okolja in opredelili nekatere naloge. Več pozornosti naj bi bilo namenjeno poseganju v prostor, tja, kjer nastajajo novi stanovanjski, ko-

munalni in drugi objekti. Takšno poseganje je največkrat zelo enostransko, izoblikovano z ekonomskih in tehnoloških vidikov, ne pa z vidika celotnega urejanja okolij. Zaradi hitrega naraščanja prebivalstva in stanovanjske izgradnje v občini, postaja prostor namenjen za rekreacijo, razvedrilo in oddih vedno bolj omejen, žal, tudi neurejen in onesnažen. Tudi temu vprašanju bomo namenili posebno skrb, saj želimo istočasno ustvariti tudi lepšo turistično podobo celotne doline.

Z vsemi temi dajatvami pa je povezana letošnja republiška razstava »Hortikultura 82« v Titovem Velenju. Ta razstava bo v Titovem Vele-

nju od 28. junija do 4. julija.

Tone Seliga, predsednik občinske konference SZDL pravi: »Zasnova te razstave bo nekoliko drugačna kot prejšnja leta. Ne želimo razstaviti kup različnih cvetlic, ampak želimo, da hortikulturna razstava predstavi naše okolje v celoti. Urejen naj bo vsak kotiček v Titovem Velenju, pa ne le tu, vsi kraji v občini morajo biti enako pozorno urejeni.«

Ta akcija mora biti dolgoročna. Sprejeli smo že usmeritve in izbrali komisije, ki bodo poskrbele, da bomo k urejanju in varstvu okolja pristopili s celovitimi rešitvami, okrepili našo zavest o skrbi za naravo ter polepšali videz celotne občine.

Vso skrb naravi

V akciji moramo sodelovati vsi

Večina občanov se zaveda, kako nezadovoljiva je naša skrb za varstvo okolja. Mnogi med njimi so tudi pripravljeni zavhati rokave in z zgledom pokazati, kako odpraviti sedanje pomanjkljivosti, polepšati naše vsakdanje življenje in dvigniti kulturno raven.

Prizadevanja pa seveda še zdaleč ne bodo tako uspešna, če se akcije ne bomo lotili vsi, tudi tisti, ki so doslej imeli navado stati ob strani, omalovažujoče opazovati delo drugih ter ob različnih priložnostih uničevati tisto, kar je bilo s trudom in velikimi sredstvi urejeno.

Friderik Camlek iz Titovega Velenja: »Mesto je lepo urejeno, vendar pa naša skrb za nasade in zelenice ni zadovoljiva. Pogosto premalo spoštujemo naravo, pa tudi trud in denar vloženi v ureditve. Neodgovorno prečkamo zelenice, lomimo cvetove in okrasne grmovnice. Tudi počekani zidovi, razbite ulične svetilke in druge poškodbe različnih objektov kažejo na naše nespoštovanje do teh pridobitev.«

Mnogo manj skrbi kot novemu delu Titovega Velenja pa namerjamo krajevni skupnosti Staro Velenje. Ta zametek novega Velenja smo leta bolj kot ne puščali ob strani. In danes ta del mesta ni vreden ogleda. Pa ni prav, da je tako, saj se nad naseljem dviga dokaj urejen grad in Staro Velenje skupno z njim sestavlja celoto. V bodočih načrtih urejanja okolja bo potrebno vso skrb nameniti tudi temu vprašanju.

Marjan Miklavžina iz Raven: »Tudi v naših obrobni krajnih skupnostih se otepamo s težavami, ki so povezane z urejanjem in varovanjem okolja. Največ neprijetnosti nam povzročajo številna »divja« odlagališča odpad-



Friderik Camlek



Marjan Miklavžina

kov, ki jih naredimo tako domačini, kakor tudi krajanji drugih, predvsem mestnih krajevnih skupnosti. Seveda so še druge težave, med največjimi pa gotovo preslabo urejene krajevne ceste, ki ovirajo promet in odganjajo obiskovalce.

Jožica Kranjc iz Šmartnega ob Paki: »Lahko se pohvalimo, saj smo na področju varstva okolja kar precej naredili. Seveda bi se še kje našel kakšen kamen spotike.«

Sam center bi bil lahko morda še bolj urejen. Zaprta gnojšča, več košev za odpadke pred samopostrežbo bi lahko izgled Šmartna še izboljšali. Tudi železničarji bi lahko ob razkladanju lesa večkrat počistili za sabo. Vesela sem, da se v akcijah čiščenja okolja, ki jih organizira krajevna skupnost, množično sodelujejo prav vsi krajanji, zlasti mladinci in šolarji.

Štefka Mirt iz Šoštanj: »Kje so tisti časi, ko je bil Šoštanj resnično lepo urejen. Z udarniškim delom. Zagotovo bi morali v očiščevalnih akcijah sodelovati vsi krajanji, saj prizadevanja peščice krajanov ne morejo dati željenih sadov.«



Jožica Kranjc



Štefka Mirt



Stanko Golob

Med stanovalci na Jenkovi v KS Desni breg

Rešitev v slepi ulici

Vsaka akcija za ureditev okolice znova potrjuje naše spoznanje, da nam ni vseeno, v kakšnem okolju živimo in delamo. Takih uspešnih prizadevanj je bilo v zadnjem času v Titovem Velenju kar precej. Še več! Stanovalci nekaterih hišnih svetov, v tej ali oni soseski so med seboj kar tekmovali, kdo bo prej in lepše uredil zelenice, poti, parkirne prostore in še kaj.

Žal, povsod ni tako. Na primer na Jenkovi 15, 17 in 19, v krajevni skupnosti Center Desni breg. Pa ne zato, da stanovalci soseske ne bi bili pripravljeni prostovoljno delati, marveč, kar še danes, po sedmih letih, nimajo primernih parkirnih prostorov za avtomobile. Svoje železne konjičke parkirajo kar na zelenici, ki že zdavnaj ne zasluži več tega imena, kajti tu je poteptana trava, luknje, ob deževnem vremenu pa luže in lbato.

Na videz nič posebnega, pojav pa je vendarle vreden

razmisleka. Kot nam je povedal predsednik hišnega sveta Jenkove 19 **Anton Movh**, naj bi po prvotnem načrtu na tem prostoru zgra-



»Izgovorov je bilo ničliko«, meni predsednik hišnega sveta Anton Movh

dili zaklonišče. Zgoraj pa približno 100 garažnih prostorov, za katere so bili stanovalci pripravljeni prispevati določeno vsoto denarja. Toda kasneje so ugotovili, da

lokacija ni primerna za zaklonišče zaradi bližine reke Pake. Za zaklonišče je izbrana že nova lokacija, vendar s tem še zdaleč ni rešena težava, ki tare stanovalce teh blokov. Kljub temu, da je hišni svet o razpravi o tem ničlikokrat, je ostalo po starem. Kamorkoli so se obrnili z vprašanji in željo po pridobitvi soglasja, so naleteli na gluha ušesa. Izgovorov je bilo veliko, predvsem, da sta v bližini slep železniški tir ter Erino skladišče. Poudariti velja, da sta železnica in era pripravljeni sodelovati pri rešitvi tega vprašanja. Tudi skupni sestanek predstavnikov zavoda za urbanizem, železnice, SLO in skupščine občine Velenje ni rodilo željenih sadov. Kdo je torej tisti, ki vso stvar ne jemlje dovolj resno, da bi se 83. stanovalcem Jenkove 19, končno le uresničile dolgoletne želje, da bi dobili primerne garaže uredili okolico, za katero pa je bil denar že zdavnaj nakazan. In kje je ta denar?

Na ti dve vprašanji stanovalci ne vedo odgovora, vedo pa, da je to začaran krog, ki ga bo nekdo moral presekati. Zadnje upanje, ki je prizadejim stanovalcem morda še ostalo, je po njihovem mnenju samoupravna komunalna interesna skupnost Velenje, ki naj bi rešila to vprašanje. Nanjo so se tudi že obrnili z delegatskim vprašanjem. Kljub vsemu, predsednik hišnega sveta pravi, da so še vedno pripravljeni s svojimi lastnimi močmi pomagati in problem rešiti v zadovoljstvo vseh prizadetih.

B. Mugerle

Društvo za varstvo in vzgojo ptic pevk Šaleške doline

Premalo denarja za hrano

V Titovem Velenju že več kot 15 let prizadevno dela društvo za varstvo in vzgojo ptic pevk Šaleške doline. Vanj je vključenih 32 ljubiteljev teh malih, a nadvse koristnih živali.

V društvu so vključeni ljubitelji zunanjih ptic, občudujejo jih v naravi in jim pomagajo, kolikor le morejo. V njihovo društvo pa sodijo tudi rejci ptic, ki so del žive narave ponesli v svoje domove. Živijo s pticami in zanje skrbijo, jih negujejo in občudujejo. Ne bojijo se očitkov, da so ptice uklenili, jih prikrajšali za svobodo. Gojijo ptice, ki za življenje v naravi niso sposobne, so domače in povsem drugačne od zunanjih. »Glavna skrb našega društva je namenjena zaščiti ptic. Skušamo jim pomagati pri razmnoževanju ter jih predvsem pozimi ohranjati pri življenju. Prizadevamo si, da bi vzgojili čimveč takih vrst ptic, ki so pri nas že prava redkost. Da bi lahko to delo tudi strokovno opravljali, smo uredili ornitološki rezervat — zaščiten gozd, v katerem lahko gojimo te ptice. Znano je namreč, da že preko 30 vrst ptic, ki živijo pri nas, počasi izumira. Dve leti je od tega, kar je naše društvo odprlo rezervat v Ravnah pri Šoštanju. V Sloveniji imajo tak rezervat le mariborski ljubitelji teh drobnih pernatih živali.« je povedal predsednik društva **ANTON PRAPROTNIK**.

V preteklem letu je bilo delo društva za varstvo in vzgojo ptic pevk Šaleške doline dokaj pestro.



Anton Praprotnik

Z udarniškim delom so čistili okolje, urejali rezervat in paviljon ob velenjskem jezeru. Za ohranjanje in razmnoževanje vseh vrst ptic imajo v rezervatu nameščenih okoli 300 valilnic, v paviljonu pa 100. Ob koncu leta pripravijo društveno tekmovanje za gojitelje sobnih ptic. Njihovi člani so s svojimi ljubljenci sodelovali že na mnogih razstavah, udeležili pa so se tudi državnega prvenstva in dosegli spodbudne uspehe. Skupaj z borci, ribiči, lovci in gobarji so pripravili razstavo, ki si jo je ogledalo veliko krajanov.

Težave imajo z nakupom hrane za ptice. Pri tem jim največkrat pomaga gozdno gospodarstvo Šoštanj, nekaj hrane pa kupijo sami. Že nekaj let društvo za varstvo in vzgojo ptic pevk Šaleške doline tesno sodeluje z osnovnimi šolami in vzgojnovarstvenimi zavodi naše občine in tudi njim dajejo hrano za krmiljenje ptic pozimi. Društvo ima na voljo le malo denarja, saj sta edini viri dohodka članarina, nekaj denarja pa dobijo z organiziranjem razstave. »Na leto pripravimo le eno razstavo, čeprav bi si jih želeli več. Pa še takrat težko dobimo ustrezne prostore,« je poudaril predsednik društva **Anton Praprotnik**.

Letos bodo ob čiščenju in varstvu okolja vso skrb namenjali varovanju in ohranjanju ptičjega zaroda. Poskrbeli bodo tudi za izobraževanje svojih članov in prav vseh krajanov. Že nekaj let si prizadevajo najti nekoga, ki bi bil tudi strokovno usposobljen za delo z drobnimi pernatimi živalicami.

Z uresničevanjem te naloge so že pričeli. Pred dnevi so organizirali predavanje, ki je privabilo kar veliko krajanov.

Pozabili pa ne bodo še na povečanje svojega članstva. Vsi podarjajo, da so vrata na široko odprta prav vsem, še zlasti mladim.



O neurejenem okolju nam zgovorno priča gornji posnetek

Naši osmošolci v šolskem letu 81/82



8. a osnovne šole bratov Letonje iz Šmartnega ob Paki

Prva vrsta: Franci Knofeljc, Bogdana Jordan, Kristina Polak, Helena Sevcnikar, Lea Železnik, Anica Klančnik, Zdenka Gloščnik; druga vrsta: Janko Rakun, Martin Podjaveršek, Marinka Klančnik, Branko Ramšak, Brigita Obu, Edita Klančnik; tretja vrsta: Bojan Fevžar, Lucija Urlep, Sandi Vrabič, Bogdan Trop, Darko Berzelak
Razrednik: Slavica Pečnik



8. b osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Šoštanj

Prva vrsta: Franci Oblak, Ivan Stropnik, Darko Vučina, Jože Pečnik, Robi Doler, Lojze Arnuš, Toni Kovač, Zlatko Baburč, Janko Stropnik; druga vrsta: Branko Zager, Emica Rep, Anita Napotnik, Renata Vrčkovnik, Albina Rogeljšek, Martina Strožič, Marija Stropnik, Suzana Zager, Lojze Mežnar, Janko Podkrižnik; tretja vrsta: Miran Pešič, Nada Skornšek, Vesna Završnik, Tatjana Škruba, Janja Kugovnik, Bojana Jug, Damjana Kugonič, Zlatka Praznik, Kornelija Vetrnik, Marjan Golob, Darko Drev, Jože Petanec
Razrednik: Franc Petek



8. b osnovne šole bratov Letonje iz Šmartnega ob Paki

Prva vrsta: Darja Golčman, Andreja Modrijan, Vesna Preložek, Anica Skornšek, Blaž Napotnik, Poldi Oprčkal; druga vrsta: Mihaela Resnik, Jelka Trobina, Damjan Ramšak, Jelka Glojek, Bogdana Kovač, Andreja Navršnik, Janko Koren; tretja vrsta: Andrej Vrhovnik, Marinka Mikek, Dani Sitar, Tomaž Petek
Razrednik: Lija Modrijan



8. a osnovne šole bratov Mravljak Titovo Velenje

Od leve proti desni: Prva vrsta: Ivica Ačko, Andreja Cvikel, Vida Anžej, Eva Cimer, Metka Cvikel, Mihaela Jovan, Margit Korpnik; druga vrsta: Jožica Lesjak, Jana Merčun, Jožica Travenšek, Sonja Viher, Mojca Žist, Ivan Felicijan, Janez Grobeljnik; tretja vrsta: Emir Huselja, Aleksander Jovanovič, Miran Komljenovič, Boris Krušnik, Jure Lednik, Jožef Ločnikar; četrta vrsta: Primož Premelj, Matjaž Pečovnik, razredničarka Jana Žičkar, Vojko Rednjak, Matjaž Škerjanec, Ljubo Štica, manjka Andrej Debeljak.



8. a osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Šoštanj

Prva vrsta: Gregor Justin, Bogdan Lesnjak, Marko Stropnik, Peter Podvratnik, Janko Pajer, Sabina Čeh, Janko Dobnik, Ivo Pustovršnik, Andreja Strožič, Marija Vrtačnik; druga vrsta: Jolanda Konovšek, Darja Gregorc, Alenka Šmigoc, Irena Urh, Jožica Kumer, Dušan Uršnik, Brigita Božičević, Nataša Stevančević, Darja Dvorjak; tretja vrsta: Rudi Strožič, Sandi Hudej, Marjan Ostruh, Brigita Šuligoj, Branko Rehman, Hedvika Dermol, Romana Zagoričnik, Milica Turk
Razrednik: Amalija Dragar



8. b osnovne šole bratov Mravljak Titovo Velenje

Od leve proti desni: prva vrsta: Mataž Bergant, Marjan Dimec, Jože Dračko, Marjan Ivanovič, Robi Klosternek, Matej Kolar, Marjan Verboten; druga vrsta: Simon Završnik, Simon Drev, Stanko Centrih, Janez Breclj, Mehmed Golaž, Franci Žerdoner, Alenka Bočovnik; tretja vrsta: Mirjana Perhač, Ivica Pungartnik, Natalija Rotovnik, Darja Štraus, Nevenka Grobelnik, Slavka Zagoričnik; četrta vrsta: razredničarka Jožica Kumer, Fanika Tepej, Branka Friškovec, Nada Širotič, Jana Pečnik, Darinka Založnik, Marta Uršej, ravnateljica Mira Videčnik.

Krajevna skupnost Šmartno ob Paki

Kaj vas moti?

V krajevni skupnosti Šmartno ob Paki in Gorenje so krajanj dokaj prizadevni pri uresničevanju načrtovanih nalog. To nam dokazuje veliko število udarniških ur. Toda to ni dovolj. Marsikaj bi se dalo še narediti in urediti, toda denarja je premalo. Nerganja je vedno več. In kaj moti krajanje teh dveh krajevnih skupnosti? Povprašali smo le nekatere in zabeležili naslednje odgovore.



Marija Gloščnik, KS Gorenje: „Naša krajevna skupnost beleži v zadnjih letih res hitrejši napredek, toda še vse prepočasi. Imamo pač tisto, za kar smo sami prispevali in udarniško naredili. Denarja je premalo. Potreb je še veliko. V lanskem letu smo razširili telefonsko omrežje le za nekaj naročnikov. Že dalj časa govorimo o urejenih avtobusnih postajališčih. Do danes še te naloge nismo uresničili. Pa še nekaj me moti: vse premalo je v Gorenju kulturnega življenja. Dvorana je obnovljena, prostori primerno urejeni, kulturnih prireditev pa nikjer. Mladi premalo delajo na tem področju.“



Marija Bole, KS Šmartno ob Paki: „Marsikaj me moti v naši krajevni skupnosti. Zasebne hiše še vedno niso urbanistično urejene.“

Center v Šmartnem ob Paki izgublja svojo podobo. Krajanj skrbimo največkrat le za lastna dvorišča, v celoti pa pri varovanju okolja še nismo kaj dosti naredili. Krajevne ceste so že močno poškodovane. O ureditvi kanalizacije razpravljamo že 20 let, a še vedno imamo to točko na dnevnem redu. Zagotovo smo ena redkih krajevnih skupnosti s tako bogato kulturno in telesnokulturno dejavnostjo. Kar najhitreje pa moramo pričeti z gradnjo ali vsaj obnovitvijo kulturnega doma.“



Vera Malus, KS Šmartno ob Paki: „Otroško varstvo v Šmartnem ob Paki je zelo pereče. S sedanjim samoprispevom zbiramo krajanj denar za izgradnjo novega vrtca, saj sta oddelka prenatrpana. Vendar še nismo začeli niti pripravljati del. Kulturna dejavnost je pri nas nadvse pestra, toda naš kulturni hram nam ne more biti v ponos.“

V njem nimajo kulturniki za razvijanje osnovne dejavnosti primernih prostorov. Skrajni čas je, da naredimo nadhod nad železniško progo in tako poskrbimo za večjo prometno varnost naših otrok, saj je v neposredni bližini šola. Vse več pa je v Šmartnem ob Paki potreba po glasbenem izobraževanju otrok.“

Martin Lenošek, KS Šmartno ob Paki: „Že kar precej časa govorimo o novem otroškem vrtcu, pa še vedno ni ničesar narejenega. Ne vemo niti, če bo zgrajen v tem srednjeročnem obdobju. Naši kulturniki si zaslužijo nov ali vsaj preobnovljen kulturni dom. Ta je že namreč zdavnaj odslužil svojemu namenu. Bolje bi morala biti v Šmartnem ob Paki organizirana zdravstvena služba. Naš zdravnik je preobremenjen, saj mora poleg rednega dela v naši zdravstveni postaji opravljati službo še v Šoštanj.“

Na pol poti je obstala tudi izgradnja Saleške magistrale. Vse prepočasi napreduje stanovanjska gradnja. Nov stanovanjski blok gradijo že pet let; naredili so le temelje ...“

Društvo upokojencev Šoštanj

35 let uspešnega dela

Člani društva upokojencev Šoštanj se bodo 23. maja ob 10. uri dopoldne v prostorih družbene prehrane šoštanj-skih termoelektrarn zbrali na redni letni konferenci. Zdržili jo bodo s proslavo 35-letnice obstoja in delovanja društva ter s slavljenjem ob koncu obnovitvenih del na domu upokojencev v Šoštanju.

Priprave na ustanovitev sindikalne podružnice upokojencev v Šoštanju so se pričele konec leta 1946. Inicijativni odbor so vodili Jože Mazej, Anton Kurnik in Miha Borovšek. Ustanovni občini zbor podružnice so opravili v začetku leta 1946, izvolili so odbor, sprejeli pravila in delovni načrt. V podružnico sindikata upokojencev v Šoštanju se je takrat včlanilo 531 upokojencev, v velenjsko podružnico 784 in v podružnico Šmartno ob Paki 128. V podružnice sindikatov v občini je bilo tako vključenih 1443 upokojenk in upokojencev, poudariti pa velja, da se niso vključili vsi.

Ko so ustanovili sindikalne podružnice upokojencev, so njihova vodstva organizirala pomoč pri obnovi porušenih

in požganih domačij ter pri oživiljanju gospodarske dejavnosti. Organizirali so skupne upokojencev gradbene in obrtne stroke, ki so pomagale okrajni obnovitveni zadrugi pri obnovi domovine. Skupine upokojenih rudarjev so pomagale pri izkopu premoaga, posebne skupine so pomagale pri sečnji in spravilu lesa na Menini planini, skupine za pogozdovanje goličav na Olševi, upokojenci so pomagali pri urejanju komunalnih naprav in okolja ter pri gradnji sindikalnega doma v Šoštanju. Vsekakor so bile to nadvse uspešne prostovoljne delovne akcije, ki so veliko pripomogle pri obnovi porušene domovine.

Poleg teh nujnih del so upokojenci poskrbeli tudi za rekreacijo v počitniških domovih, ustanovili so dramsko in pevsko sekcijo in organizirali izlete v partizanske kraje.

Sindikalna podružnica upokojencev je uspešno delovala do maja leta 1959, ko se je preimenovala v današnje Društvo upokojencev Šoštanj. Na ustanovnem občnem zboru društva so si upokojenci zadali vrsto po-

membnih nalog, med katerimi je bila tudi nabava društvenega praporja. Za nakup so pridobili 6 trakov, 36 zlatih žebličkov in 53 srebrnih praporov so razvili oktobra leta 1960. pokrovitelja pa sta bila tovarna usnja in termoelektrarna. Na praporu zapisano geslo »Po napornem delu — zasluženi pokoj« še danes zbira predane in zaslužne članice, soustvarjalce naše socialistične samoupravnosti.

Pomembna naloga je bila tudi pridobitev prostorov za delovanje društva. Prve društvene prostore so upokojenci dobili v Pibernikovi hiši, nato v bivšem hotelu Union in končno v sedanjem upokojenskem domu. Leta 1969 je društvo ustanovilo klub upokojencev, člani pa so prispevali sredstva za ureditev bifeja. Seveda ne smemo pozabiti, da so pred tem v celoti preuredili dom, napeljali vodo, elektriko in toplo vodo v priležju. Ko se bodo iz poslopija izselile stranke bodo upokojenci preuredili še nadstropje in dom bo tako resnično služil svojemu namenu.

Miloš Volk

Era — Tok Kmetijstvo Šoštanj

Načrtovane proizvodnje ne bodo dosegli

V Šmartnem ob Paki doslej uspešno poslujejo Era-Tok Šoštanj — enota Kooperacija in Lastna proizvodnja.

Na področju krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki in Gorenje se kmetje ukvarjajo največ s proizvodnjo mleka, pitane živine, rejo piščancev, pridelujejo pa tudi hmelj in

se v preteklem letu še posebej izkazali. Oddali so kar 105 ton mesa žive teže, rejci piščancev pa 753 ton. S pridelovanjem ribeza se na področju Šmartnega ob Paki in Gorenja kmetje ukvarjajo le nekaj let. Rezultati dela pa so nadvse spodbudni, saj so pridelovalci lani oddali 14 ton te kulture.

Največ težav, ki pestijo Šmarske in Gorenjske kooperante, je nakup umetnih gnojil. Iz zagate so si največkrat pomagali z nitrofoskalnimi oziroma mešanimi gnojili, nekoliko težje pa so dobili dušična gnojila. Vse bolj prihajajo v ospredje težave pri nakupu sredstev za uničevanje plevela. »Proizvodnja je zato precej manjša, cene kmetijskih proizvodov pa še vedno ne gredo v korak s cenami reprodukcijskega materiala,« je poudaril Franc Dobnik.

Za še boljše organiziranost se kmetje Šmartnega in Gorenja povezujejo v strojne skupnosti, ki jih je na tem področju okoli 10 — prave majhne zadruge na terenu.

Letošnji delovni program zadrzne enote Kooperacija Šmartno ob Paki predvideva 4,5 odstotno povečanje proizvodnje vseh kmetijskih pridelkov. Vendar v celoti ne bodo mogli uresničiti načrta.

Umetna gnojila in krmila je težko dobiti, proizvajalci pa tudi zanje zahtevajo devize.

Era-Tok Kmetijstvo Šoštanj ima v Šmartnem ob Paki tudi zadržno enoto Lastna proizvodnja. »V lasti zadrzne enote Lastna proizvodnja je okoli 30 ha obdelovalne zemlje, ki jo obdeluje pet delavcev. Na teh površinah pridelujemo največ hmelja. Lansko leto smo na 9,5 ha pridelali 15 ton zelenega

zлата. 8 ha naših polj je posejanih s silažno koruzo. Ukvarjamo pa se tudi s sadjarstvom. V preteklem letu smo v naši zadrzni enoti pridelali 50 do 60 ton sadja.

Na 2 ha in pol imamo nasajenih največ jablan jonatana in zlatega delišesa,« je povedal pomočnik vodje zadrzne enote Lastna proizvodnja Ivo Rakun.

Poleg pomanjkanja pogonskih goriv, umetnih gnojil, rezervnih delov zaposlene pestijo še nekatere druge



Franc Dobnik

težave. Ena od teh je pomanjkanje delovne sile, saj ljudje danes ne delajo preveč radi na zemlji. Poleg tega je treba v sezoni delati tudi cel dan.

Pomagajo si tako, da takrat, kadar je največ dela, najamejo priložnostne delavce. Zaradi pomanjkanja krmil in ostale krme imajo v svojih hlevih le 75 pitancev.

Tudi v zadrzni enoti Lastna proizvodnja načrtujejo zaposleni le 5 odstotni porast proizvodnje. Seveda bo količina pridelka odvisna od nakupa gnojil, zaščitnih sredstev in od vremenskih nepriključ, saj ti v zadnjem času najbolj po svoje krojijo rast pridelka.



Letujte poceni in brez skrbi s TTG!

TTG Turistična poslovalnica Celje,
Titov trg 1 telefon 23-448

Da bi vam prihranili težave z odločitvijo za kraj in izbiro hotela po primerni ceni ter skrbi s potovanjem, smo vam pripravili 7-dnevni paket počitnic na morju v enem izmed Arenaturistovih hotelov na puljskem področju.

Namestitev bo v objektih B kategorije, in sicer Verudela, Park, Zlatne stijene, Splendid z dependansami v Pulju in Mutila, Medulin in Belvedere v Medulinu.

V katerem izmed objektov boste letovali, vas bomo pisno obvestili 6 dni pred odhodom. S kuponom Novega tednika ali Našega časa dajemo za termine 31. 6., 20. 6. in 27. 6. **200.00 din popusta po osebi** ter za termina 4. 7. in 11. 7. **200.00 din popusta po rezervirani sobi.**

Osnovnim organizacijam sindikata, ki za svoje delavce zakupijo termine 13. 6., 20. 6., in 27. 6., odobravamo **10 % popusta** na prodajno ceno; **200.00 din popusta pa po sobi** za termine 4. 7. in 11. 7. 1982 ter možnost plačila v treh obrokih.

CENA PAKETA:

odrasli **4.800.00 din po osebi**

otroci do 7 let **3.125.00 din brez lastnega ležišča in sedeža na vlaku**

Prvotno naštet popusti ne veljajo za otroke!

ODHODI OB NEDELJAH: 13. 6., 20. 6., 27. 6., 4. 7. in 11. 7. 1982.

Potovali boste s posebnim vlakom iz Titovega Velenja ob 6.20 in iz Celja ob 7.00 uri zjutraj. Na železniški postaji v Pulju vas bodo pričakali avtobusi, ki vas bodo zapeljali do vašega hotela. Po sedmih dneh počitka boste iz hotela odšli ob 12.30 z avtobusi na železniško postajo in vstopili v poseben vlak, ki vas bo zapeljal domov.

V ceno je vključeno: prevoz s posebnim vlakom v obe smeri, 7 polnih penzionov, transferji in organizacija.

Ob prijavi je potrebno vplačati akontacijo 1.000,00 din po osebi, celotno vplačilo pa mora biti izvršeno 14 dni pred odhodom.

STROŠKI ODPOVEDI:

30 dni pred odhodom 100.00 din; od 22 do 29 dni pred odhodom 15 % cene aranžmaja; od 8 do 14 dni 50 % od 0 do 7 dni 80 % in po odhodu 100 % vrednosti aranžmaja!

Tudi v času od 3. 5. — 15. 5. 1982 nudimo tako skupinam kot posameznikom po dogovoru ugodno bivanje v hotelih v PULJU in MEDULINU.

Podobne aranžmaje z oziroma na povpraševanje bomo pripravili tudi po 20. 8. 1982.

CAMPISTI POZORI!

V Turistični poslovalnici TTG Celje vam je na voljo cenik za camping: Kažela, Medulin, Stoja, Stupice, Runke, Indie, Ribarska koliba, Pomer in Tašalera.



Letujte poceni in brez skrbi s TTG.

Informacije in rezervacije:

NAMA, TOZD VELEBLAGOVNICA TITOVO VELENJE, Saleška cesta 21,

1. nadstropje (kreditni oddelek), telefon 850-640, in TURISTIČNA

POSLOVALNICA TTG CELJE, Titov trg 1 (železniška postaja), telefon 32-448

Vrednost kupona 200 din

Radovan Timotijević

Desant na Drvar ali skok v prazno

1

Jeseni 1943 so se upi na zanesljivo zmago nad fašistično Nemčijo sprlo ugodne mednarodne situacije in stanja na zavezniških frontah še bolj povečali. Takrat je v Jugoslaviji narodnoosvobodilna vojska osvobodila velik del okupiranega ozemlja, po kapitulaciji pa je naša armada

se v nemškem Vrhovnem poveljstvu zmedli. Bilo je očitno, da se bo jugoslovansko vojskovo-lišče povežalo z zavezniškimi frontami in ogrožalo nacistične vojne načrte. Zato bi bilo treba narodnoosvobodilno vojsko čimbolj oslabiti, vendar ne z dotadanjimi velikimi ofenzivami, ker so

centralni komite KPJ in druge ustanove nove Jugoslavije. Med njimi sta bila najpomembnejša dva centra, ki sta pripadala vojaško-obveščevalni službi nemških oboroženih sil.

Prvi je bil v štabu nemškega 15. gorskega armadnega korpusa, ki mu je poveljeval generalpodpolkovnik Ernst von Leyser. Ta se je v začetku februarja 1944 premestil s svojim štabom iz Banja Luke v Knin, da bi bil bliže Drvarju. Njegov vodja obveščevalne službe je bil kapetan Rudolf Teifer.

Drugi obveščevalni center je bil v Vrnjački Banji v štabu 2. druge oklepne armade, ki je bila pod poveljstvom generalpolkovnika Lotharja Rendulica. Vodja njegove obveščevalne službe pa je bil major Ditz von Knebeck.

TITO JE V DRVARSKI VOTLINI

Obveščevalni oddelek generala von Leyserja je imel kakih deset izkušenih obveščevalnih oficirjev in več tolmačev za razne jezike. Njihovo vohunsko omrežje je prepredlo vsi srednji in zahodni Bosno ter manjši del Hrvatske, kjer so dejstvovali divizije omejenega korpusa. Divizije so tudi imele svoje obveščevalne centre in vohune, za kar so največkrat uporabljali četnike in ustaše.

Kapetan Rudolf Teifer je vsak dan redno obveščal generala von Leyserja o bivališču Tita in Vrhovnega štaba. V zadnjem času pa je general pred zajtrkom že kar sam prihajal v obveščevalni oddelek, da bi zvedel, do kakšnih podatkov so njegovi obveščevalci prišli ponoči. V posebni sobi je bila na zidu obešena velika karta, na katero so z ustreznimi znaki vpisovali vse podatke o štabih in enotah NOVJ na območju dejstevanja 15. gorskega armadnega korpusa.

Med temi znaki na karti je bila največja rdeča zastavica, ki je označevala sedež vrhovnega komandanta NOV in POJ maršala Tita, pod njo pa je bila z velikimi črkami napisana beseda TITO. 10. marca 1944 je general vstopil v to sobo nekoliko pozneje, šele okrog osme ure, kajti ponoči je imel veliko dela. Brž ko je vstopil skozi vrata, se je ozrl na karto. Pred njo je stal tehnik poročnik Ernst Finck, ki je zanjo risal novo rdečo zastavico.

„Gre za spremembo? Ali je Tito odšel iz Prekaje?“ je vprašal general.

„Da, gospod general!“ je takoj vskočil kapetan Teifer, ki je sedel za sosednjo mizo. „To so nam pravkar sporočili četniki. Po njihovih podatkih je Tito v Drvarski votlini. Ta je tule na desnem bregu reke Unec.“ je

Teifer začel pojasnjevati in njeno mesto s svitnikom pokazal na karti.

„Ali je podatek že potrjen?“ je vprašal general. „Morda je Tito prišel iz Prekaje v Drvar le obiskat kak štab ali enoto.“ je pripomnil.

Kapetan Teifer je pokazal generalu nekaj radiogramov in ponovno pojasnil:

„Imamo več informacij, ki potrjujejo, da je Tito že dalj časa v Drvarju. Podatek se nam zdi resničen glede na to, da prejšnja obveščila o tem, da je Tito v Prekaju, Oštrlju in Oštrici, niso govorila, da bi se Tito tam tudi nastanil. Verjetno je šlo za kratek pregled, vendar smo to kljub vsemu registrirali.“

General von Leyser je bil s pojasnilom zadovoljen. Njegov vodja obveščevalne službe kapetan Rudolf Teifer je bil Avstrijec. Ko je končal gostinsko šolo, mu je oče Vilhelm prepuštil srednje velik hotel na Dunaju in tako mu je bilo hotelirstvo glavni poklic vse do začetka druge svetovne vojne. Takrat so ga mobilizirali in razporedili v obveščevalno službo, kjer je hitro napredoval. Prirnil se je do kapetana in načelnika korpusne obveščevalne službe, kjer se je dobro znašel in ga je zato general von Leyser vselej imel v svoji bližini.

KAJ JE VIDEL GENERAL MCKLEAN

Razgovor je za hip prekinil kapetan Günther Melemann. Ne vedo, da je notri komandant korpusa, je planil v sobo z najnovejšo brzojavko v roki.

„Kaj je, Melemann?“ ga je vprašal general von Leyser.

„Oprostite, gospod general! Prinesel sem informacijo, v kateri nam četniki sporočajo, da je pred štirinajstimi dnevi prisel na Titu v Drvar ruska vojaška delegacija. S padali se je spustila na letališče v Petrovcu.“

„Rusi!“ je vzkliknil general. „Pokažite mi,“ je dejal in stegnil roko.

Informacija je bila resnična in se je ujela z dnevom prihoda sovjetske vojaške misije. Člani misije so se na čelu z generalom Kornejevom spustili 23. februarja s padali na letališče pri Bosanskem Petrovcu, naslednjega dne pa so prispele v Drvar, kjer so se javili tovarišu Titu.

Tovariš Tito je še isti večer priredil v njihovo počastitev slavnostno večerjo. Med pozdravnim nagovorom je dejal:

„Že dolgo smo vas pričakovali. Naši narodi, borci, komandirji in politični komisarji so s hrepenenjem čakali na dan, ko vas bodo videli v svoji sredi.“ (Dalje prihodnjiti)

Jezikovno razsodišče (69,70)

Neslovenski bi

»Ko sem brala prispevek Boga Jakopiča v poštnem predalu 29 v sobotni prilogi Dela od 23. januarja, sem se odločila, da Jezikovno razsodišče opozorim na napako, na katero sem že večkrat naletela v slovenskih prevodih srbohrvaških besedil, namreč na rabo sedanjega pogojnika namesto preteklika v povednem naklonu. Navajam iz Naših razgledov (25. 12. 1981) iz prevoda M. M.: »Selimova hiša je bila na koncu vasi in lahko smo ga videli le, kadar je stopil na prag, se usedel ali ulegel pred njo, da bi se grel na soncu: tedaj bi že iz navade rekli. — Glej, Selim! — in bilo bi nam žal, da je sam.« V prevodu je še nekaj drugih grdih napak. Kar prav tako dviga njegove vrednosti.«

Prav imate, popolnoma prav. Prevajalca je zapeljala srbohrvaška predloga. Slovensko se namesto takega pogojnika navade rabi oblika za preteklost, kakor tudi sami pišete. Prav bi torej bilo: tedaj smo že iz navade rekli ... in bilo nam ga je žal. Enako bi namesto »Selimovi

materi bi na takšne besede odgovorili« po naše rekli Selimovi materi smo na take besede odgovarjali. Raje kot dovršene glagole rabimo v takih primerih nedovršene, ker lahko izražajo tudi ponavljajoče se dejanje — in za ponavljanje v takih primerih res gre. Samo tam, kjer nedovršene glagola ni, je dober tudi dovršni; ali pa, če je ponavljajnost že s čim izražena (naš prvi primer). Prežihov Vornanc bi v takih primerih zapisal tudi glagol rekati.

Vprašujemo se, ali prevajalec res ne pozna te rabe srbohrvaškega pogojnika in našega slovenskega ustreznika zanj. Ali pa piše tako, ker bi rad slovenskemu pogojniku dal novo vlogo na podlagi srbohrvaščine? Veseli bi bili mi vsi, ko tega vnaprej ne bi več poskušal. Saj se vendar držimo načela, da iz drugih jezikov ne jemljemo ničesar, za kar že imamo svoja domača sredstva.

Bodimo samosvoji, kjer smo lahko in kadar nas tudi lastne jezikovne zakonitosti, ki jih podzavestno vsi obvladamo, silijo k zvestobi samemu sebi.

Kompas in slovenščina

»Saj ni, da bi se človek kar naprej jezil. Ampak če gre za idealno priliko je nedvomno obisk 19. Didacte, ki bo od 8. do 12. marca 1982 v Hannoveru. Na razstavi se boste seznanili z zadnjimi novostmi modernega šolstva, od građenj šolskih poslopij, nove opreme, šolskih knjig, demonstracijskih in eksperimentalnih aparatov, zbirki in modelov za moderen pouk prirodoslovnih ved, audiovizualnih pripomočkov, do obdelave podatkov. Didacta prav tako prinaša novosti na področju predšolske vzgoje, otroških vrtičih, dalje o risarskih spretnostih ... in kot že uvodoma povdarjeno na poklicnem izobraževanju, kot tudi na izobraževanju odraslih, torej izobraževanju ob delu.«

Res je hudo, če ima podjetje, kakor je Kompas, široko razvejano dejavnost, pa premalo volje, da bi si poiskalo uslužbenca, ki bi mu popravljaj sporočila in prospekte, namenjene Slovincem. Saj gre večinoma za preproste stvari, in še te se pogosto ponavljajo.

Na primer navajanje ure. Kompasov prospekt za obisk Didacte v Hannoveru piše dosledno: ob 5.30 uri, ob 7.00 uri, do 16.15 ure tja do okrog 20.20 ure. Kako neki Kompasovi vodniki to na glas preberejo? Ob pet trideset uri? Ali ne o pol šestih? To se pa napiše ob 5.30!

Vendar ne gre samo za to. Pri Kompasu še zmeraj ne znajo prevesti v slovenščino besede šalter. Ne vedo, da v slovenščini, ne rečemo cena potovanja po osebi. Ne znajo uporabljati sklonov, postavljati vejic, pisati, tukj, skratka, ne znajo slovenščine. O tem priča omenjeni prospekt:

»Idealna prilika zvedeti vse novo iz področja vzgoje in izobraževanja je nedvomno obisk 19. Didacte, ki bo od 8. do 12. marca 1982 v Hannoveru. Na razstavi se boste seznanili z zadnjimi novostmi modernega šolstva, od građenj šolskih poslopij, nove opreme, šolskih knjig, demonstracijskih in eksperimentalnih aparatov, zbirki in modelov za moderen pouk prirodoslovnih ved, audiovizualnih pripomočkov, do obdelave podatkov. Didacta prav tako prinaša novosti na področju predšolske vzgoje, otroških vrtičih, dalje o risarskih spretnostih ... in kot že uvodoma povdarjeno na poklicnem izobraževanju, kot tudi na izobraževanju odraslih, torej izobraževanju ob delu.«

Izlet je bil namenjen šolnikom in šolam. Mogoče se bo pa tudi Kompas ob delu počasi izobrazil in izsolal v slovenščini.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Prgišče misli

Prevelika ohlast je ljudem nesreča.

EVRIPID

Vsak, kdor se ponaša s svojo močjo, doživi prej ali slej ponižanje.

S. BELLOW

MARJAN BREGAR

ILIR SE VRAČA



46. Vhod v šotor se je odgrnil, sveže je zavelo iz host in v špranji se je pokazalo zvezdno nebo. V šotoru je stala Anesta. Bleda in utihla, vendar lepa.

Možje so utihnili skoraj v zadregi.

»Pridite, lepa dama, povselite se z nami!« se je Gaju povrnila vljudnost in uglajenost rimskega patricija.

Anesta pa je še vedno nepremično stala tu in Vatuza iz kota jo je prebadala s strupenim pogledom.

»Napadali, morili in oropali ste ljudstvo, ki vam ni bilo sovražno!« je spregovorila knežinja.

»No, no gospa! Bomo zdaj o tem ...?« je ugovarjal Gaj. In če že, vedite: vsa tuja ljudstva so sovražna. In armade niso na svetu za ples in za parade, temveč za nasilje in osvajanje. Ali ni tako? Kar pa zadeva vašo malo domovino, vam moram povedati, spoštovana knežnja, da ne bo dolgo, ko bo to še ena rimskih provinc.

Zdaj pa nehajva o politiki!« je pletel Gaj dalje. »Semkaj prisidete, povem vam kaj o sijajnem Rimu pa o svoji lepi vili, vrtovih ...«

Anesto so porinili h Gaju in ta je stresel kot iz rokava. O rimski gospodi, o visokih damah, o palačah, kopalnicah, svetiliščih; o zabavah in bučnih prireditvah. Ko se je jezik pričel zapletati, si je Gaj pomagal z rokami. Vse bližje in bližje se je pomikal k Anesti, ki jo je spreletavala groza.

Bilo je že pozno in glasovi v šotoru so zamirali.

»Pustite naju sama!« je ukazal Gaj in Anesti je kri zaledenela v žilah. Vedela je sicer, da se bo to moralo zgoditi, vendar upala je, da se Gaj napije in zaspi, še preden se je dotakne ...

Nagonsko je segla k pasu, kjer je ponavadi imela bodalo. No, to je ostalo pri Kenu ...

»Ken!« je Anesta kriknila skoraj na glas.

Kozara—Rudar 5:0

Tudi v nedeljo visok poraz?

Nogometaši Rudarja so tudi v Bosanski Gradiški doživeli visok poraz, saj jih je moštvo Kozare premagalo z rezultatom 5:0. Velenjčani so igrali slabo v prvem polčasu, veliko bolje pa v nadaljevanju, vendar tudi na tem srečanju niso mogli doseči častnega zadetka.

V soboto bo gostoval na igrišču ob jezeru znova eden izmed kandidatov za prvo ligo — moštvo Čelika iz Zenice. Tekma se bo začela ob 16.30.

Železničar—Šmartno 1:0

Ostra igra in slab sodnik

S športom proti mariborskemu Železničarju so si nogometaši Šmartnega ob Paki pokopali vse upe na morebitno ponovitev lanskega uspeha — osvojitve prvega mesta v slovenski ligi. Mariborčani so jim z zmago v gosteh proti trboveljskemu Rudarju ušli sedaj za pet točk. Šmarčane pa je na drugem mestu dohitela Mura.

Izid srečanja bi bil lahko ugoden za goste, če bi bili imeli več sreče in izkoristili nekatere izrazite prilagoditve za zatek v prvem polčasu.

V prvih dvajsetih minutah so bili Šmarčani namreč popolni gospodarji na igrišču, vendar žoga ni hotela v mrežo. Med drugim je Prašnikar zadel tudi vratnik. V 26. minuti so domači igralci dosegli zadetek in to je bil tudi končni izid srečanja.

Podobno kot v prejšnjem 21. kolu proti Slovanu, je bil tudi na tem srečanju najslabši mož na igrišču sodnik, ki ni znal umiriti zelo ostre oziroma grobe igre Železničarja. V naslednjem kolu se bodo nogometaši Šmartnega sestali s trboveljskim Rudarjem.

DI Trokut—Velenje 24:24

Prvič neodločeno

Igralke Velenja so v preteklem kolu gostovale v Rajcih. Po 18. zaporednih zmagah so se morale v tem prvenstvu prvič zadovoljiti s točko.

Alpinizem

Vzponi v Paklenici

Tudi letošnje prvomajske praznike so alpinisti Šaleškega alpinističnega odseka izkoristili za obisk Paklenice. Na že tradicionalnem zboru jugoslovanskih alpinistov je bilo devet alpinistov odseka, od tega štirje člani in šest pripravnikov. Opravili so preko 60 vzponov vseh težavnostnih stopenj. Člani so namenili vso pozornost pripravnikom, da bi jih čimprej usposobili plezati zahtevnejše smeri. Poleg lažjih smeri do četrte težavnostne stopnje, so v steni Aniča Kuka ponovili nekaj težjih in sicer naveza Avberšek—Urbanc Brid za malo kladivo (VI A2, A3), naveza Vovk—Preložnik in Avberšek—Urbanc Karabore (V A1), naveza Lihtineger—Slatner ter Cerjak—Preložnik Šaleško smer (V). V steni Čuka pa so ponovili še Akademsko (IV), Centralne kamine (+IV) itd.

Nekaj šaleških alpinistov je bilo med prazniki na Okrešlju, vendar zaradi še neugodnih razmer, v gorah je namreč še veliko snega, niso plezali.

Plavanje

Dober nastop

Na mednarodnem plavalnem mitingu, bil je pretekli teden v Ljubljani, so velenjski plavalci dosegli dokaj dobre rezultate. Na mitingu je nastopilo 13 klubov s 180 tekmovalci iz Italije, Avstrije, Madžarske in Jugoslavije, na čelu z bratom Petrič.

Najbolje se je izkazala Katja Oman, ki je bila na 400 m kravl druga s časom 5:03, kar je za 6 sekund bolje od njene osebne rekorda. V disciplini 200 m mešano je bila peta, na 100 m hrbtno pa šesta. Dušan Vejnovič je bil na 100 m delfin četrti. Andrej Vunderl pa na 100 m hrbtno. Na 100 m kravl je Natalija Szabo zasedla četrto mesto. Omeniti velja, da so vsi trije plavalci le za nekaj stotink zgrešili tretje mesto. Tadej Vunderl je na 200 m hrbtno dosegel šesti rezultat, na 100 m kravl pa deveto mesto.

Trim tek

Zelo slaba udeležba

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje je pripravila preteklo soboto v parku pri Kinodvorani v Titovem Velenju trim tek. Udeležilo se ga je presenetljivo zelo malo rekreativcev,

Ob prvem polčasu so imele gostujoče igralke dva gola prednosti (1:13), v nadaljevanju pa so gostiteljice z igrale nadvse borbene in osvojile točko. Seveda je za Velenjčanke tudi ta točka uspeh, saj so kljub temu povečale vodstvo na lestvici na šest točk glede na to, da so igralke Zrinskega, ki so druge, izgubile srečanje v gosteh s Predvorčankami.

Po tej osvojeni točki so si igralke Velenja tudi teoretično zagotovile prvo mesto v ligi.

V soboto se bodo v Rdeči dvorani sestale s Koko iz Varaždina. Tekma se bo začela ob 19. uri.

Elkroj—Kladivar 1:0

Trenutno v vodstvu

Boj za prvo mesto v vzhodni skupini slovenske nogometne lige je vse bolj izenačen. Dve koli pred koncem tekmovalca so še vedno trije kandidati za uvrstitev v slovensko nogometno ligo. To so mariborski Kovinar, celjski Kladivar in Elkroj iz Mozirja. Trenutno na lestvici vodijo nogometaši Elkreja, z enakim številom točk in tekmo manj so drugi Mariborčani. Celjani pa zaostajajo za točko. V prihodnjem kolu nogometaši Elkreja gostujejo pri Kovinarju in v tem srečanju bo verjetno odločen tudi zmagovalac.

V najpomembnejšem srečanju minulega kola so igralci Elkreja doma premagali moštvo Kladivarja z 1:0. Domačini bi lahko zmagali z višjim rezultatom, vendar so se znova »izkazali« izredno neučinkovitostjo.

Šmartno—Andraž 23:14

Znova uspešne

V 18. kolu v slovenski rokometni ligi so igralke Šmartnega na domačem igrišču visoko premagale rokometnice Andraža. Rezultat srečanja je bil 23:14, polčas 9:7.

V prvem delu igre so igralke Šmartnega igrale predvsem borbene, v drugem polčasu pa so polnile nasprotnikovo mrežo z lepimi in hitrimi protinapadi. Pri domačinkah sta se posebej dobro odrezali Šmerčeva in Urankarjeva.

V soboto pa je pred Šmarčankami zelo težko srečanje, saj se bodo na domačem igrišču pomerile s prvouvrščenim Branikom. Srečanje se bo pričelo ob 18. uri.

J. Dvornik

Občina Mozirje

Močan razmah kegljanja

V minulem obdobju se je v Gornji Savinjski dolini močno razmahnil kegljaški šport. Zavičanja vredna množičnost je razumljivo pogojila tudi dobre tekmovalne dosežke. Februarja letos so na pobudo kegljaške sekcije pri TVD Partizan Gornji grad ustanovili klub z enakim imenom, kmalu zatem pa so se kegljači povezali z Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo in sedaj tekmujejo pod njenim imenom. Kegljisce je namreč last zadruga in brez njene pomoči kegljači mozirske občine tudi ne bi zmogli dokajšnjih stroškov ki jih terja tekmovalni sistem.

Takoj po ustanovitvi kluba so kegljači pričeli tekmovali v 2. ligi celjskega področja in takoj na začetku dosegli nepričakovano dobre rezultate. Po pomladanskem delu tekmovalja so namreč med enajstimi ekipami zasedli odlično drugo mesto. V vodstvu so brez poraza tekmovalci iz Sentjurja, z dvema porazoma so drugi kegljači KK ZKZ Mozirje, ki imajo štiri točke prednosti pred ekipama Cinkarne in Ema iz Celja. Kegljisce iz mozirske občine so v desetih kolidh podrli povprečno 805 kegljev, med posamezniki pa je Viktor Krajnc uvrščen na odlično četrto mesto s povprečkom 840 kegljev.

Dejstvo je, da si kegljaški šport v Gornji Savinjski dolini vztrajno utira pot v celotnem sistemu telesne vzgoje. V svoje vrste vključuje vse večje število ljubiteljev kegljanja, veliko zaslug za množičnost in tekmovalne uspehe pa imata vsekakor neumorna športna delavca Martin Aubrecht in Viktor Kovač.

J. P.

Safet Smajlovič

Želja — nastopiti v državnem dresu

V telovadnici šolskega centra v Titovem Velenju je bilo preteklo soboto republiško prvenstvo v karateju v borbah in katah, na katerem so nastopili najboljši slovenski karateisti, med njimi tudi državni reprezentant Mariborčan Javoršek in najboljši domači tekmovalac Safet Smajlovič.

Mariborčan je že nekaj časa najboljši karateist v borbah v Sloveniji in tudi med najboljšimi v državi. Prav ta tekmovalac pa je „kriv“ da Velenjčan Smajlovič doslej na raznih tekmovanjih v naši republiki ni dosegel še boljših rezultatov. V soboto je bil tretji, kar je bilo dovolj, da bo lahko nastopil tudi na državnem prvenstvu, ki bo pojutrišnjem v Našicah. Kljub temu pa Smajlovič s to uvrstitvijo ni bil najbolj zadovoljen. Upal je vsaj na drugo mesto. Toda žreb je nanese, da se je bilo konec Smajlovičevih upov, na še višjo uvrstitev.

„Premalo sem se pripravil za ta nastop. Bil sem bolan. Na državnem prvenstvu bom vsekakor bolje pripravljen in si seveda prizadeval, da bi se čimbolje uvrstil, saj mi manjka le še medalja z državnega prvenstva. Doslej je bila moja najboljša uvrstitev nad državnem prvenstvu peto mesto



„Manjka mi še medalja z državnega prvenstva“

in to v težki kategoriji,“ je dejal po nastopu.

Safet Smajlovič je že pet let član reprezentance Slovenije, nekajkrat je osvojil republiški naslov, zmagal je na več turnirjih. V zadnjem času mu je bila najbolj dragocena zmaga na tradicionalnem turnirju mojstrov, decembra lani v Titovem Velenju, ki ga je organiziral njegov klub. Tudi na tem prvenstvu je nastopil Javoršek, vendar je bil diskvalificiran.

Že dvakrat je bil najboljši na zelo močnem turnirju v Rušah, ki so

ga doslej že trikrat organizirali za pokal Pohorskega bataljona. Lani je zmagal tudi na mednarodnem turnirju v Milanu. Skupaj z drugimi velenjskimi karateisti pa se je zelo razveselil nedavnega uspeha na republiškem prvenstvu. Bili so boljši od vseh in osvojili republiški ekipni naslov ter si obenem priborili pravico nastopa v kvalifikacijah za zvezno karate ligo.

„Ob sreči, dobrem žrebu in naši kar največji pripravljenosti tudi zvezna liga ni nedosegljiva,“ je dejal Safet Smajlovič.

Safet Smajlovič je prišel v Titovo Velenje leta 1972 in šele tukaj se je seznanil s karatejem. Trenirati je začel pred sedmimi leti. Zelo hitro je napredoval, saj je že po nekaj mesecih nastopil na republiškem prvenstvu v polteški kategoriji in osvojil drugo mesto.

Posebej je omenil, da je za vse njegove dosežke uspehe zaslužen zlasti velenjski karate klub, saj so mu v klubu vseskozi pomagali.

In kakšne so želje tega 24-letnega velenjskega karateista?

„Rad bi vsaj enkrat nastopil za državno reprezentanco. Odslej bom še bolj treniral in morda bom le postal državni reprezentant.“ (sv)

... odločili smo se za gradnjo v stanovanjski zadrugi ...

... kar močno smo pljunili v roke, gradnja nam gre dobro od rok.

V stanovanjski zadrugi lažje gradimo zaradi tovarištva in medsebojne pomoči. Skratka, zgradili bomo.

... so pa še druge prednosti: prihranek časa pri urejanju gradbene dokumentacije in izvajanju gradbenih del, popust pri nakupu gradbenega materiala in seveda višji bančni krediti.

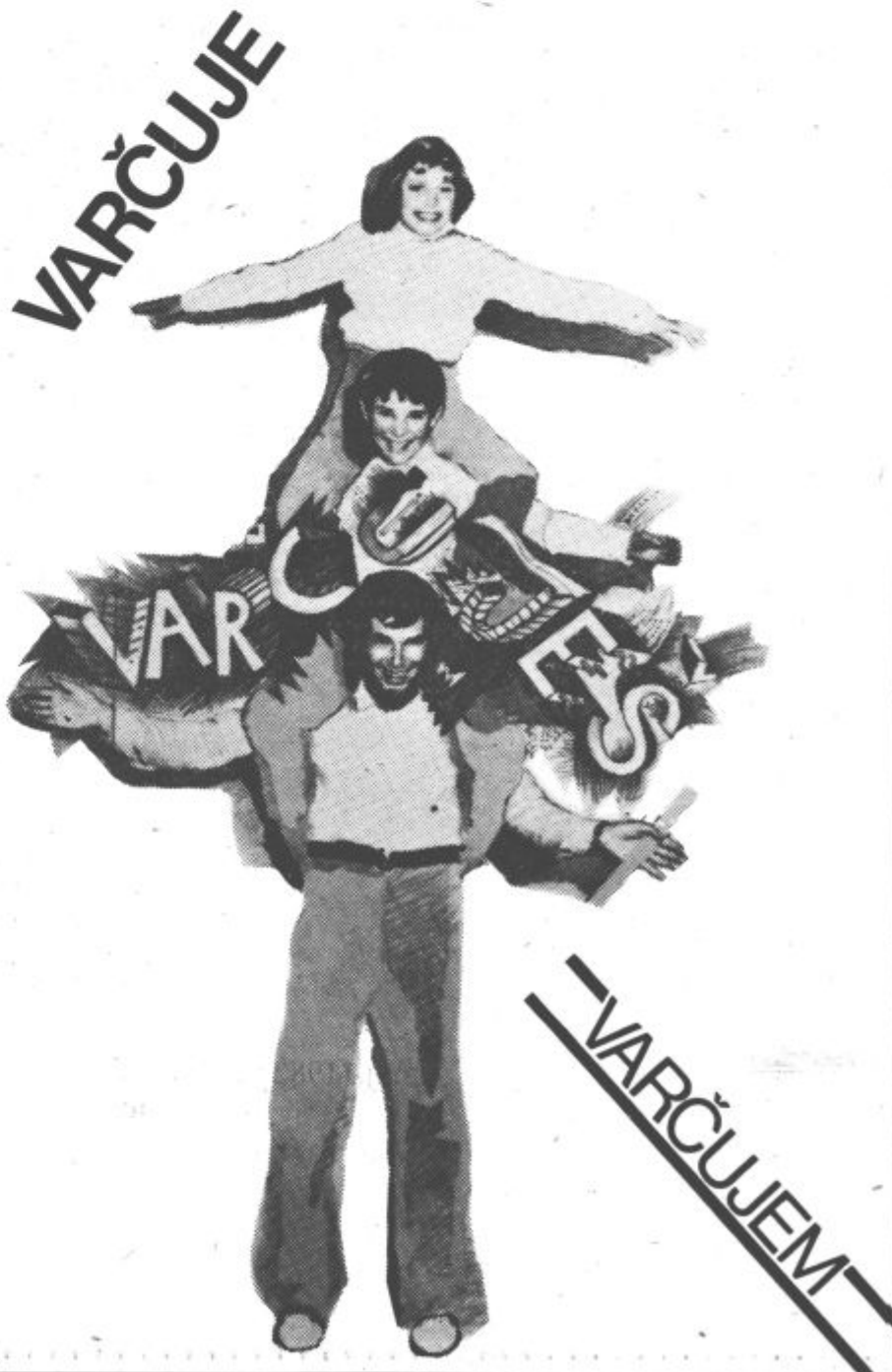
Pri reševanju stanovanjskega problema vam banka pomaga s posojilom, ki si ga lahko pridobite:

če namensko varčujete z rednimi mesečnimi plogi ali z enkratnim plogom, z vezavo dinarskih sredstev ali dinarske protivrednosti banki prodanih konvertibilnih deviz,

s predhodnim varčevanjem in vezavo privarčevanih sredstev.

Višina posojila je odvisna od oblike varčevanja in varčevalne dobe.

Vse podrobnejše informacije boste dobili v vaši enoti temeljne banke, združene v Ljubljansko banko — združeno banko.



ljubljanska banka

KOLEDAR

Četrtek, 20. maja — Bernard
 Petek, 21. maja — Drežče
 Sobota, 22. maja — Milan
 Nedelja, 23. maja — Zeljko
 Ponedeljek, 24. maja — Ivana
 Torek, 25. maja — Urban
 Sreda, 26. maja — Filip

MALI OGLASI

PRODAM avto Zastava 101, prevoženih 78.800 km, letnik 1975. Miha Lukežič, Kersnikova 5, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM Fiat 750, letnik 1976, neregistriran, potreben manjših kleparskih popravil in spatek letnik 1974, registriran. Telefon 850-510, dopoldne.

ODDAM SOBO s posebnim vhom s souporabo sanitarij dvema dekletoma. Pismene ponudbe pošljite na upravo Našega časa, Foitova 10, Titovo Velenje, pod šifro »možnost kuhanja«.

ZAPOSILIM 2 strugarja ali ključavničarja in pomožnega delavca. 063 — 884 — 158.

PRODAM osebni avtomobil Renault 4, GTL Special, letnik 1979 telefon 852-906.

UGODNO PRODAM »Zastava 101« — letnik 1973. Informacije: Slemenšek, Podgorje 5 ali telefon 850-569.

PRODAM Zastava furgon, letnik 1974. Edo Jelen, Kavče 17, Titovo Velenje.

PRODAM barvni TV Gorenje Selectomatic. Informacije vsak dan po telefonu 852-452.

POSLOVNI PROSTOR (4 x 2,6 m) in sanitarije, vse z ločenim vhom v Pesju ob glavni cesti, oddam. Naslov v uredništvu.

PRODAM dobro ohranjen 132 GLS 1800 ccm, letnik 1975. Arsenkič, telefon 850-340, interno 20.

DEKLE ISČE SOBO s sanitarijami v Titovem Velenju. Ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »15-12«.

UGODNO PRODAM globok otroški voziček. Ogled je mogoč vsak dan dopoldne. Olga Miklavžina, Vrnjačke Banje 7, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM dva kavča in dve omari. Naslov v uredništvu.

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Četrtek, 20. maja — dr. Hrasnikova (dnevna), dr. Blatnik (nočni)

Petek, 21. maja — dr. Kunej (dnevni, nočni)

Sobota, 22. maja — dr. Lešnikova (glavna), dr. Vrečkova (notranja)

Nedelja, 23. maja — dr. Lešnikova (glavna), dr. Vrečkova (notranja)

Ponedeljek, 24. maja — dr. Natkova (dnevna), dr. Prenc (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 20. maja — dr. Menih Petek, 21. maja — dr. Menih

Sobota, 22. maja — dr. Menih Nedelja, 23. maja — dr. Menih

Ponedeljek, 24. maja — dr. Dovšak

Torek, 25. maja — dr. Menih Sreda, 26. maja — dr. Menih

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

(Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti Zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravljenosti na domu)

Sobota, 22. maja — dr. Danica Bakulič, Šercerjeva 13, Titovo Velenje

Nedelja, 23. maja — dr. Danica Bakulič, Šercerjeva 13, Titovo Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka, 21. maja do četrta 27. maja — Franc Blatnik, diplomirani veterinar, Velenje, Prešernova 22/e, telefon 881-143

KINO

REDNI KINO VELENJE

Petek, 21. 5., ob 18. in 20. uri STAVIMO — italijanska komedija, v gl. vlogi: Adriano Celentano

Sobota in nedelja, 22., 23. 5., ob 18. in 20. uri REKA VELIKEGA ALIGATORJA — italijanski avanturistični. V glavni vlogi: Barbara Bach

Odbor za delovna razmerja

delovne skupnosti
ZAVAROVALNE SKUPNOSTI TRIGLAV
 Območne skupnosti Celje

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA za zastop BEVČE (za stop obsega naslednje kraje: Bevče, Črnova, Lopatnik, Pi-rešica, Ponikva, Studence ter del Titovega Velenja)

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo srednjo strokovno izobrazbo in 1 leto delovnih izkušenj
- prednost imajo kandidati s stalnim prebivališčem na področju zastopa oziroma v neposredni bližini.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev (dokazila o šolski izobrazbi in delovnih izkušnjah) naj kandidati pošljejo v 15 dneh od dneva objave na naslov: Zavarovalna skupnost Triglav, Območna skupnost Celje, Ulica XIV. divizije 4, Celje.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh od dneva izbire.

V skladu z 10. členom statuta Delovne skupnosti skupnih služb Vzgojno-izobraževalnega zavoda Velenje in 14. členom samoupravnega sporazuma o združevanju TOZD v VIZ,

Komisija za delovna razmerja DSSS

RAZPISUJE

prosta dela in naloge

POMOČNIKA INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA Vzgojno-izobraževalnega zavoda — ZA PEDAGOGŠKE ZADEVE

Pogoji za sklenitev delovnega razmerja:

- visoka izobrazba pedagoške smeri
- 4 leta delovnih izkušenj na področju vzgoje in izobraževanja
- družbeno-politična angažiranost
- sposobnost vodenja in organiziranja
- dobro poznavanje pedagoške teorije in prakse

Kandidati naj prošnje z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo na naslov: VIZ Velenje, Vodnikova 3, 63320 Titovo Velenje. Rok za prijavo je 30 dni od dneva objave razpisa. O izbiri bodo kandidati obveščeni v nadaljnjih 30 dneh po preteku roka za prijavo. Za razpisana prosta dela in naloge velja 4-letna mandatna doba.

Ponedeljek in torek, 24., 25. 5., ob 18. in 20. uri SMRTNOSTNI SHAOLIN — hongkongski karate, v gl. vlogi: Shen Siao Peng

Sreda, 26. 5., ob 18. in 20. uri MAŠČEVALČEVA ZAKLETEV — angleški spektakl, v gl. vlogi: Jack Palance

Četrtek in petek, 27., 28. 5., ob 18. in 20. uri MORILEC KING FISHER — hongkongski, v gl. vlogi: Jacki Liu

Petek, 28. 5., ob 10. uri LULU — italijansko-francosko-nemška erotična drama V glavni vlogi: Ann Bonnan

KINO DOM KULTURE

Ponedeljek, 24. 5., ob 20. uri MAŠČEVALČEVA ZAKLETEV — angleški spektakl

Četrtek, 27. 5., ob 20. uri STAVIMO — italijanska komedija

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 22. 5., ob 19.30 STAVIMO

GIBANJE PREBIVALSTVA

MATIČNI URAD VELENJE

Poroke

Branko BRAČIČ, roj. 1956, strojnik iz Titovega Velenja in Irena BANOVŠEK, roj. 1958, delavka iz Titovega Velenja; Milan COPOT, roj. 1954, predmetni učitelj iz Titovega Velenja in Breda LEDNIK, roj. 1960, učiteljica iz Titovega Velenja.

Peter KLEMENČIČ, roj. 1960, elektrotehnik iz Topolšice in Du-bravka SPITALERŽ, roj. 1958, študentka iz Titovega Velenja. Bogdan VIŠNAR, roj. 1962, orodjar iz Titovega Velenja in Almira ARLIČ, roj. 1958, natakarka iz Plešivca. Peter SRNOVRŠNIK, roj. 1956, strojnik iz Titovega Velenja in Cvijeta MILOSAVLJEVIČ, roj. 1963, delavka iz Titovega Velenja, Franc

VIMO — italijanska komedija. Nedelja, 23. 5., ob 17.30 in 19.30 SIJAJ ŽENE — zahodnonemški ljubezenski V glavni vlogi: Romy Schneider

Ponedeljek, 24. 5., ob 19.30 MORILCI NA MOTORJIH — italijanski avanturistični. V glavni vlogi: Fabio Testi

Sreda, 26. 5., ob 19.30 SMRTNOSTNI SHAOLIN — hongkongski karate

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 21. 5., ob 20. uri MORILCI NA MOTORJIH — italijanski avanturistični

Torek, 25. 5., ob 20. uri MAŠČEVALČEVA ZAKLETEV — angleški spektakl

Petek, 28. 5., ob 20. uri SMRTNOSTNI SHAOLIN — hongkongski karate

VALTE, roj. 1961, strojni ključavničar iz Titovega Velenja in Cirila ZAGRAĐIŠNIK, roj. 1963, frizerka iz Titovega Velenja. Marja DUPLIŠAK, roj. 1960, strojni ključavničar iz Šoštanja in Breda KOTNIK, roj. 1960, ekonomski tehnik iz Titovega Velenja.

Smrti:

Džavit MEMETVIČ, receptor iz Prijedora, Ljubljanska 21, star 52 let; Davorin PRAPROTNIK, učence osnovne šole iz Titovega Velenja, Jenkova 9, star 14 let.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

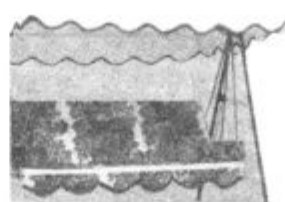
Poroke:

Branko PRIMOŽIČ, roj. 1960, električar, Lokovica 142 in Cirila KESPRET, roj. 1963, konfekcionarka, Lokovica 90; Anton KESPRET, roj. 1958, ključavni-

SUPERMARKET BLAŽEJ

PLIBERK — Avstrija, telefon 9943-4235 2194

Trgovina za najugodnejši nakup!



Vrtna gugalnica za izvoz samo a. š. 1263.—

Alko — 4 taktna vrtna kosilnica 48 ccm, 3 KS, za izvoz a. š. 1499.—



BLAŽEJ vam dobavi vsak rezervni del!

Vse ponudbe veljajo do 1. junija 1982

Husqvarna
 Die Motorsägen-Experten

Motorne žage — globoko znižane cene!

n. pr. 2,8 KS — 30 cm, za izvoz

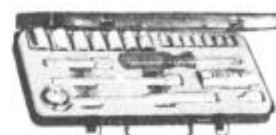
a. š. 2279.—

ECHO

BLAŽEJ Pliberk zastopa

ŠINCEL TRAFAC HONEYWELL

Gedore orodje 4—19 mm, 21 delno, samo a. š. 129,80



BARVE — vse vrste lakov — avtokite, TAPETE — različne stenske in stropne obloge vam nudi po solidnih cenah SUPERMARKET BLAŽEJ

S tem kuponom dobite pri Blazeju 1 kg prave KAVE za 100 din.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE

Občinska uprava za družbene prihodke

RAZPISUJE

dela in opravila

DAVČNEGA INŠPEKTORJA

Poleg splošnih pogojev navedenih v zakonu o sistemu državne uprave morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo končano višjo izobrazbo pravne, upravne ali ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj
- poskusna doba traja 3 mesece

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba upravnih organov Skupščine občine Velenje 15 dni po objavi.

DO INŽENIRING p. o.

Prežihova 1

TITOVO VELENJE

Na podlagi 504. čl. ZZZ, 93., 94. in 96. čl. statuta DO INŽENIRING, sklepa delavskega sveta DO INŽENIRING in sklepa razpisne komisije pri DO INŽENIRING z dne 17. 5. 1982

RAZPISUJEMO

prosta dela oziroma naloge

IPO — DIREKTORJA DO INŽENIRING

Kandidat mora za imenovanje in izvolitev izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje, ki so določeni z zakonom, samoupravnim sporazumom in družbenim dogovorom,
- da ima visoko oziroma višjo izobrazbo ali specializacijo ekonomske ali druge ustrezne smeri,
- da ima 5 let delovnih izkušenj,
- da je moralno-politično neoporečen.

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas. Mandatna doba je štiri leta.

Kandidati naj pošljejo svoje vloge z dokazili o izpolnjevanju zahtev na naslov: DO INŽENIRING p. o. Titovo Velenje, Prežihova 1. Vloge naj imajo oznako „RAZPIS — DIREKTOR DO“.

Razpisni rok je 15 dni od objave razpisa. Kandidati bodo o izbiri seznanjeni v roku 30 dni po poteku razpisnega roka.

TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

VABIJO K SODELOVANJU

TOZD VZDRŽEVANJE

1. KV TESARJA

Pogoji: — končana šola tesarske smeri — 1 leto delovnih izkušenj

2. več PK TESARJEV

Pogoji: — končana osnovna šola

TOZD TEŠ II

1. DEŽURNEGA ELEKTRIKARJA

Pogoji: — končana poklicna šola ustrezne smeri — 2 leti delovnih izkušenj

Kandidati naj vložijo prijave z dokazili o izobrazbi na naslov: TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ, kadrovska služba, Ulica I. Lole Ribar 18, 63325 ŠOŠTANJ.

V SPOMIN

Augustu Lesjaku

11. maja 1982 je minilo leto, od kar nas je za vedno zapustil naš ljubi mož, oče, stari oče in brat.

Čeprav te ni več, boš ostal vedno z nami, ki smo te ljubili.

Neutolažljivi vsi njegovi.



Skupni posnetek za spomin na četrto srečanje

Split—Velenje

Srečanje invalidov

Podobno kot med krvodajalci občin Split in Velenje so tudi invalidi obeh pobratenih občin navezali zelo tesne prijateljske stike. Že štiri leta se vsaj enkrat na leto srečujejo, enkrat v Splitu, drugič v Titovem Velenju. Med temi srečanji izmenjujejo izkušnje o organiziranosti in delovanju invalidov na področju rekreacije in športa. Vsakoletna srečanja pa seveda izkoristijo tudi za to da spoznavajo ljudi in njihove običaje.

Letos so bili gostitelji invalidi velenjske občine. Kot so nam povedali njihovi pobratimi iz Splita, so bili njihovi prijatelji iz Titovega Velenja nad vse gostoljubni, njihovo bivanje v Titovem Velenju je bilo za njih tudi tokrat nad vse zanimivo, pestro in nepozabno. Gostje iz Splita, ki so prišli v središče Saleške doline v petek zvečer, so obiskali tudi Zdravilišče v Rogški Slatini, prav tako so bili v Topolšici kjer so si ogledali tudi spominsko sobo, kjer je bila podpisana kapitulacija nemških enot za jugovzhodno Evropo. Predstavniki bolnišnice pa so jim pokazali objekte za rehabilitacijo invalidov. Gostje iz Splita sta sprejela tudi predsednik skupščine občine Velenje Janez Basle in predsednik občinskega sveta ZSS Velenje Franc Trebše. V soboto popoldne so se na Titovem trgu poklonili spomenu na

tovariša Tita, na Graški gori pa padlim borcem XIV. divizije. Nad vse lepo nedeljo so preživeli na domačiji kmeta Martina Marolta v Plešivcu, ob povratku domov pa so jih gostitelji popeljali še skozi Dobrno.

O četrtem medsebojnem srečanju so gostje iz Splita povedali:

Mate Jakšič, predsednik Zveze za šport in rekreacijo v občini Split: »Naši gostitelji so nas sprejeli nad vse priščno, kar je znak našega velikega prijateljstva, bratstva. Ta naša srečanja so za nas zelo pomembna. V Splitu je kar 23.000 invalidnih oseb. Pred štiri leti smo z veseljem sprejeli pobudo velenjskih članov društva invalidov, da navežemo kar najtesnejše stike. Tako invalidi spoznavamo, kako živijo invalidi v drugih mestih, kako rešujejo svoja vprašanja, hkrati spoznavamo ob obiskih tudi nove kraje, ljudi.

V Titovem Velenju sem tokrat prvič. To je zelo lepo mesto, čisto, polno zelenja. Sploh se ne počutimo, da nismo od tu, ampak kot da smo tu doma, tako pozorni, neposredni so bili do nas ljudje, s katerimi smo se srečali. Tukaj smo se tudi prepirali, da v Društvu invalidov Titovo Velenje namenja zelo veliko pozornost športu in rekreaciji, kar so njihovi člani dokazali tudi, ko smo se sestali v kegljanju, streljanju

in balinanju. Zmagali so boljši, to je tekmovalci gostitelja. No, ni važno kdo zmaga, važnejša so naša srečanja, izmenjava izkušenj. Zato smo se dogovorili, da bomo ta srečanja nadaljevali tudi v prihodnje, vanje vključili še več invalidov, več mladih in žensk, da se bo čim več ljudi med sabo spoznalo, da bomo vedeli vse drug o drugem. Sprejeti smo bili kot bratje in domov se bomo vrnili nad vse zadovoljni in bogatejši za nova spoznanja.

Ivan Bartoloci: »Tokrat sem v Titovem Velenju že četrto. Tukaj imam veliko prijateljev. Ta srečanja nam veliko pomenijo. Velenje in Split sta bratski občini in smo veseli ter ponosni, da prispevamo delež k utrjevanju bratstva. Navdušen sem nad mladostjo in lepo ureditvijo vašega mesta in vedno sem vesel, kadar ga obiščem.

Karmelo Koludrovič: Član predsedstva zveze vojaških vojni invalidov Hrvatske: »Vesel sem, da sem med udeleženci letošnjega srečanja invalidov Velenja in Splita. Tukaj v Titovem Velenju sem tokrat prvič, sem pa videl že precejšnji del Slovenije. Naša medsebojna srečanja so vsekakor društveno koristna. Veseli smo, da ga podpirajo tudi družbenopolitične organizacije obeh mest. Takšna vsestranska pozornost do invalidov in invalidnih oseb sploh dokazuje skrb družbe do invalidov, da so tudi invalidi mnogo prispevali k razvoju naše družbe. Letos je srečanje in gostoljubnost, ki so ga v Titovem Velenju pokazali do nas, nas obvezuje, da se bomo morali prihodnje leto zelo potruditi, da se jim bomo ob njihovem obisku v Splitu oddolžili v enaki meri.



Mate Jakšič



Ivan Bartoloci



Karmelo Koludrovič

Mladina v SLO in DS 1982

Ekipe pokazale veliko znanja

Koordinacijski odbor pri medobčinskem svetu SZDL Celje je organiziral po uspešno opravljenih občinskih tekmovanjih »Mladina v SLO in DS 1982« medobčinsko tekmovanje, na katerem so se sestale najboljše ekipe osnovnih in srednjih šol v regiji ter občinske ekipe izvenšolske mladine. Skupno je nastopilo 31 ekip.

Letošnje medobčinsko tekmovanje je bilo ta ponedeljek na Trebeliskem.

Najprej so vse ekipe pisale teste. Sledilo je tekmovanje v streljanju in orientacijskem pohodu.

Tekmovanja se je udeležilo 8 ekip osnovnih šol. Največ znanja je pokazala ekipa osnovne šole iz Dobrne, na drugo mesto so se

uvrstili učenci šole Biba Roček iz Šoštanja, na tretje pa učenci osnovne šole Mozirje. Izmed 5 ekip izvenšolske mladine so zmagali mladi iz Titovega Velenja. Mozirčani pa so bili tretji. Najštevilnejša je bila udeležba ekip usmerjenega izobraževanja, saj jih je nastopilo kar 16 ekip. Največ znanja so pokazali dijaki gostinske šole iz Celja, na drugo mesto pa se je uvrstila ekipa Tehniške strojne šole Titovo Velenje, ki se je uvrstila na 4. mesto, ekipa elektrotehniške šole, ki je bila 15. in ekipa kovinarske strojne usmeritve, ki je bila 16. Izven konkurence pa je zmagala ekipa računalniške usmeritve RSC.

Kot je dejal predsednik koordinacijskega odbora pri medobčinskem svetu SZDL Celje Vid Jerič na sklepni slovesnosti, je tekmovanje izredno dobro uspelo, saj so prav vse ekipe pokazale zelo veliko znanja.

Navdušeni so bili tudi tekmovalci. Igor Razbornik, član ekipe tehniške strojne šole RSC je povedal, da so se na tej šoli temeljito pripravljali na tekmovanje Mladina v SLO in DS. Imeli so že šolsko tekmovanje. Da se bodo udeležili regijskega tekmovanja

Proslava krvodajalcev

Krajevni odbor RK Šoštanj bo za konec letošnjega tedna Rdečega križa pripravil danes, 20. maja, ob 19. uri v obratu družbene prehrane šoštanjskih termoelektrarn proslavo krvodajalcev.

Na svečanosti bo v kulturnem delu programa zapel nekaj pesmi Saleški oktet, sodelovali pa bodo tudi podmladkarji in učenci osnovne šole Biba Roček. Ob tej priložnosti bodo podelili jubilejne značke in plakete številnim krvodajalcem za petkrat in večkrat darovano kri. Priznanja pa bodo prejele tudi nekatere delovne organizacije za pomoč pri vsakoletni krvodajalski akciji, saj je znano, da je krvodajalstvo v Šoštanju redno presegalo načrtovano število. To pa je znak visoke zavesti naših delavcev in krajanov v tej nadvse človekoljubni akciji, ki temelji na geslu »Človek-človeku«.

V. K.

Premalo avtobusov

Titovo Velenje je povezano z Ljubljano z več avtobusnimi progami. Vstopna postaja zanje je že v Črni na Koroškem ali v Slovenj Gradcu. Ob dnevih pred prazniki in ob nedeljah prihajajo avtobusi iz teh smeri že polni, zato je za potnike iz Titovega Velenja v najboljšem primeru na voljo le kakšen posamezen sedež in omejeno število stojšč. Zato potniki iz Titovega Velenja nikoli ne vedo ali se bodo lahko odpravili takrat proti Ljubljani. Tako je bilo tudi v nedeljo, 16. maja ob 19. uri. Avtobus za Ljubljano je prejel le nekaj potnikov, ki so lahko v avtobusu stali, preko 30 potnikov pa je ostalo na avtobusni postaji. Med njimi je bilo največ dijakov in študentov. Nekateri od teh so odšli »stopate, drugi pa so se vrnili domov.

Sprašujem se, zakaj Viator, ki skrbi za to progo ne preskrbi prevosa vsem potnikom, vse od odhodnih postaj v Črni ali Slovenj Gradcu ter Titovem Velenju in Šoštanju? Titovo Velenje je po številu prebivalcev že zdavnaj preraslo velikost nekdanjega mesteca in bi že zaradi tega moral biti bolj organiziran avtobusni prevoz proti Ljubljani. Iz Titovega Velenja je mnogo študentov in dijakov, ki obiskujejo tamkajšnje šole.

Gotovo niso potniki zaradi voznega reda, ampak bi se moral vozni red prilagoditi potnikom. Prepričan sem, kakor tudi vsi negodujoči potniki, da bi se morali zaposleni pri Viatorju, in tudi v naši občini odgovorneje lotiti reševanja tega vprašanja.

Vladimir Bašković

Neborbeno

Rokometaši Šoštanja so zaslužno izgubili tekmo z Inlesom, drugouvrščeno ekipo na lestvici. Gostje so zlasti dobro igrali v obrambi in so vodili od prve do zadnje minute. V igri Šoštanja je bilo premalo borbenosti pa tudi srčnosti in kolektivne igre. Zadeke za Šoštanj so dosegli: Guček 9, Stvarnik 6. Toplak in Potušek po 4 ter Lesjak 2.

V soboto se bodo rokometaši Šoštanja sestali v Rdeči dvorani z Vartekom (3. mesto). Tekma se bo začela ob 17. uri, ob 19. uri pa bo prvenstveno srečanje med rokometašicami Velenja in Koko.



PO POTEH PARTIZANSKIH ENOT — Pretekli petek so se zbrali na Enclovm vrhu nad Pesjem učenci 3. in 4. razredov osnovne šole Gustav Šilih Velenje. Mednje so prišli tudi borci te krajevske skupnosti in občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Velenje. Vsem tistim, ki so uspešno opravili pot po poteh revolucije Saleške doline, so podelili značke. Učenci tretjih razredov so prejeli bronaste značke, učenci četrth, ki so letos opravili kar dva kroga poti po poteh revolucije pa so si prislužili bronaste in srebrne značke.

Pohodi po poteh revolucije spadajo v sklop jugoslovanskih pionirskih iger.



Tudi letos brigadirke obleke — Prejšnja sredo so delovno organizacijo Modni salon obiskali člani republiške konference ZSMS ter komandanti letošnjih republiških delovnih akcij. Delegacijo je vodila predsednica republiške konference ZSMS Darja Colarič. V Modnem salonu so spregovorili o delu, uspehih in težavah mladih v tem kolektivu, ogledali so si proizvodne prostore ter modele brigadirskih oblek, ki jih bo tako kot prejšnja leta, tudi tokrat pripravil Modni salon.



Trim pohod — Komisija za šport in rekreacijo pri ZTKO Velenje in Planinsko društvo Velenje sta preteklo nedeljo organizirala trim pohod na Paški Kozjak. Ob lepem sončnem vremenu se je na štartu v Saleku zbralo blizu 500 občanov, ki so morali med potjo opraviti še nekaj spretnostnih nalog na cilju na Paškem Kozjaku pa so se med drugim preizkusili tudi v vlečenju vrvi (na sliki). Naslednja trimska akcija — kolesarjenje bo 29. maja.



Delovne akcije — V soboto so se mladinci iz naše občine udeležili kar treh lokalnih delovnih akcij. Tako so kopali jarek za vodovod na velenjski grad, urejali kmetijsko zemljišče na Turnu, jarek za vodovod pa so kopali tudi v krajevni skupnosti Gaberke. Akcije se je udeležilo več kot 100 mladincev, večini pa je bila to priprava za bližnje republiške in zvezne delovne akcije.

PRVOMAJSKA KRIŽANKA NAŠEGA ČASA

V uredništvu Našega časa smo v ponedeljek, 17. maja 1982 izžrebali nagradence, ki so pravilno rešili nagradno križanko v prvomajski številki Našega časa.

Prvo nagrado, knjigo »Mi, otroci s postaje Zoo«, prejme Diana Kujan, Kraigherjeva 6a, Titovo Velenje; drugo nagrado, knjigo »Pod svobodnim soncem«, dobi Tadej Vrtačnik, Koroška 8b, Titovo Velenje; tretjo nagrado, knjigo »Povest o dobrih ljudeh«, dobi Manja Bele, Mozirje 276; četrto nagrado, knjigo »Popotovanja«, prejme Edita Mraz, Tomšičeva 39, Titovo Velenje; peto nagrado, knjigo »Skrivnostne ure«, pa dobi Slavko Polenik, Kajuhova 19, Šoštanj.

REŠITEV PRVOMAJSKE NAGRADNE KRIŽANKE

Prosinec — remedura — izolator — Meta — rt — Er — Šit — Prvi maj — Al — Pb — ponarejanje — okra — Roberto — mik — Una — Bevk — epika — stara — karbinol — paraziti — Ar — Ma — terna — nasad — Tit — Blok — klaja — rja — kota — Akis — OC — odmor — GG — Alka — Hallein — makaroni — Eak — Ant — LT — Ava Gardner — Aare — Oleša — KP — Ma — Elan — NK — Mailer — Ezop — ataka — tele — Ti — Ann — agregat — Delu čast in oblast — proletariat — Raa



Igor Razbornik



Anita Kemperle



Med tekmovanjem